

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในจังหวัดเชียงราย

DEMANDS FOR BUSINESS ADMINISTRATION VOCATIONAL EDUCATION OF
NINTH GRADE STUDENTS IN CHIANGRAI PROVINCE, THAILAND

โดย

นายเจษฎา ดวงสงค์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)

พ.ศ. 2540

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
ปริญญา

บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา

บริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร
ภาควิชา

เรื่อง ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

DEMANDS FOR BUSINESS ADMINISTRATION VOCATIONAL EDUCATION
OF NINTH GRADE STUDENTS IN CHIANGRAI PROVINCE, THAILAND

นามผู้วิจัย นายเจษฎา ดวงสงค์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย
ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัคคิด จันทนศิริ)
วันที่ 5 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรรมการ

.....
(อาจารย์ณรงค์ฤทธิ์ ผุสดี)
วันที่ 5 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรรมการ

.....
(อาจารย์พงษ์เทพ พุกกล)
วันที่ 5 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้าภาควิชา

.....
(อาจารย์บุญสม สุขจิตต์)
วันที่ 5 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. กำพล อดุลวิทย์)
ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
วันที่ 18 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดเชียงราย

โดย: นายเจษฎา ดวงสงค์

ชื่อปริญญา: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)

สาขาวิชาเอก: บริหารธุรกิจ

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรนที)

..... 5 / 2564 / 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (3) ปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 419 คน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงราย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลที่รวบรวมโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (close-ended questionnaire) นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (weight mean score) การทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square test) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (coefficient of correlation)

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง บิดา-มารดา ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอ

เมือง รายได้รวมของครอบครัวประมาณ 8,213 บาท ต่อเดือน ด้านโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์

ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีความต้องการในระดับปานกลาง สาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการเรียนคือ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร ที่เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากกว่าของเอกชน ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจนั้น กลุ่มตัวอย่างระบุว่าสูงกว่าด้านช่างเทคนิค ส่วนความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก มีที่จอดรถภายในสถานศึกษาและต้องการให้สถานศึกษามีความสะดวก สวยงามเป็นระเบียบ สำหรับการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจนั้นกลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาและแนวทางการเลือกเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ โดยครู-อาจารย์แนะแนวของนักเรียนเอง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 36.89 สัมพันธ์กันและปัจจัยด้านบุคลร้อยละ 12.27 (เกี่ยวกับเรื่องของความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง) ส่วนปัจจัยด้านวัฒนธรรมและปัจจัยด้านสังคมนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในระดับปานกลาง

ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจนั้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางการเงินของครอบครัวเป็นอันดับแรก อันดับสองคือ ความไม่เข้าใจในหลักสูตรการเรียน การสอนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ อันดับสามคือ การไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้าที่จะเรียนต่อด้านบริหารธุรกิจ

ABSTRACT

Title: Demands for Business Administration Vocational
Education of Ninth Grade Students in Chiangrai
Province, Thailand

By: Jedtha Duangsonk

Degree: Master of Business Administration

Major Field: Business Administration

Chairman, Thesis Advisory Board:

(Assistant Professor Choosak Jantanopsiri)

.....5/ June/1997.....

The objectives of this research were to study (1) demands of ninth grade students in Chiangrai province for business administration vocational education, (2) factors relating to the decision of ninth grade students to study in vocational business administration, and (3) the expected problems for decisions to study in business administration vocational education. The research sample was 419 students out of 9,986 ninth graders in Chiangrai province.

The data were collected by close-ended questionnaire and analysed with the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) programme.

The result showed that a majority of the students were female, from farmer families and stayed with their parents in Muang District domicile. Their total average family income was

8,213 baht per month and their study programme was mathematics-sciences.

The students' demands for business administration vocational education was in medium level. Major subject in business administration vocational education that most of the students wanted to learn was finance and banking in government college. They expected a higher expenditure than studying in a technical college. They wanted the college of good location for convenience in transportation, and well arranged with enough parking space. Most students expressed their desire for promotional information of business administration career through their teacher or career supervisor.

Factors relating with the decision for study in vocational business administration of ninth grade students were personal and psychological factors. Demands for business administration vocational education were related at 36.89 percent with psychological factors and 12.27 percent with personal factors (beliefs in business administration vocational education and business administration skill) of ninth grade students.

The ninth grader expected three important problems after deciding to study in business administration vocational education. These problems were economic status of their family, the misunderstanding of the subjects in business administration curriculum, and, being unprepared for a career in business administration.

คำนิยม

การนำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย ฉบับนี้ ได้รับความกรุณาจากประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรนทศิริ ในการให้คำแนะนำต่างๆ ในกระบวนการศึกษาวิจัย ตลอดจนการใช้ถ้อยคำในการเขียนวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความอนุเคราะห์และการเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากคณะกรรมการที่ปรึกษาอีก 2 ท่าน คือ อาจารย์ณรงค์ฤทธิ์ ผุสดี และอาจารย์พงษ์เทพ พุกกุล ที่ให้คำชี้แนะจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก อาจารย์สนธิ ลิทธิ และอาจารย์จำเนียร บุญมาก ที่ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูล และขอขอบคุณ คุณธัญญารัตน์ ไชยชนะ คุณนิศวาส สุนทร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านในสาขาวิชาการตลาดที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อกับทางสาขาและบัณฑิตศึกษา และที่สำคัญ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณบรรพต ศรีวิชัย ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่ใช้ประกอบในการทำวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งคุณจิตติพงษ์ ไชยองค์การ และภรรยา ที่ได้อำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักขณะทำการเก็บข้อมูลที่จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ คุณโสภณ ศรีพนมวัน ที่ได้สละเวลาไปช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำให้สามารถทำงานได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา-มารดา ญาติ พี่ น้อง เพื่อน ๆ ตลอดจนครู-อาจารย์ ที่ยังไม่ได้กล่าวนามถึง ที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

หากงานวิจัยเรื่องนี้จะพอมีประโยชน์อยู่บ้าง ผู้วิจัยขอยกส่วนทั้งหมดให้กับผู้ที่ได้กล่าวนามและไม่ได้กล่าวนามที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจมา โดยตลอด

เจษฎา ดวงสงค์

มีนาคม 2540

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อ	(4)
คำนิยม	(8)
สารบัญเรื่อง	(9)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(16)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความนำ	1
ประเด็นปัญหาในการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	6
ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา	8
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
ภาคสรุป	25
กรอบแนวคิดรวบยอด	26
สมมติฐานในการวิจัย	27
บทที่ 3 วิธีการศึกษาวิจัย	28
สถานที่ดำเนินการวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	33
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	37

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	36
ตอน 1 ลักษณะส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	39
ตอน 2 ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	46
ตอน 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับ อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	54
ตอน 4 ปัญหาที่คาดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับ อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	59
ตอน 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ ความต้องการการศึกษาระดับ อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร ธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	61
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์	61
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	101
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
อภิปรายผล	128
ข้อเสนอแนะ	132
บรรณานุกรม	135
ภาคผนวก	138
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	139
ภาคผนวก ข. ประวัติผู้วิจัย	150

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี) ประเภทอาชีวศึกษา ในช่วงปีการศึกษา 2533-2535	2
2	รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงราย, จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, และจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	31
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	39
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา	40
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา	41
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพักอาศัย	42
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา	43
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกในแต่ละอำเภอที่นักเรียนอาศัยอยู่ตามรายได้	45
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมการเรียนรู้	45
10	จำนวนและร้อยละระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างด้านความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	47
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	48
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านหลักสูตรเนื้อหาของการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	50
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการ	50
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการหลักสูตรที่ต้องการเรียน	51
15	ของค่าใช้จ่ายในการเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	51
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	52

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจ ของสถานศึกษา	53
18	สื่อในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ	54
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	55
20	ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	56
21	ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	57
22	ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	58
23	ปัญหาที่คิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับ อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	60
24	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการเข้าศึกษาในระดับ อาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	61
25	ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ	62
26	ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการตลาด	64
27	ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการเลขานุการ	66
28	ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี	68

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
29	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล	70
30	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว	72
31	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว	74
32	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป	76
33	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษา	78
34	ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัย อาชีวศึกษา	80
35	ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับ ความต้องการด้านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	82
36	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐกับ ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัย อาชีวศึกษา	84
37	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน กับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัย อาชีวศึกษา	85

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

38	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐกับ ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	86
39	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนกับ ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	88
40	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ	89
41	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน	90
42	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา	91
43	ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	93
44	ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียน ตามแบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง	94
45	ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียน ตามกลุ่มตารางหรือนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ	96
46	ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียน ตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกัน	97
47	ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียน ด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใคร	98

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

48	ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับพ่อ แม่ ญาติหรือ ผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน	100
49	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยสรุประหว่างความต้องการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	118
50	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาใน ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	120

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	15
2	กรอบแนวคิดรวบยอดในการศึกษาวิจัย	24

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาประเทศในฐานะที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาเป็นฝ่ายผลิตบุคลากรในสาขาต่าง ๆ เพื่อป้อนแก่ทุกวงการและทุกภาคของการพัฒนา (มยุรี จารุปราณ, 2532)

การศึกษาเป็นตัวเร่งที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในสิ่งต่าง ๆ ในสังคม พัฒนาการที่เด่นที่สุดอันเป็นผลของการศึกษาในปัจจุบัน คือเศรษฐกิจและการเมือง การศึกษาจึงกลายเป็นสิ่งที่สำคัญอันดับแรก ที่ประเทศซึ่งต้องการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ และการเมือง จะต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนในด้านการลงทุนเพื่อการศึกษาให้มากที่สุด (ภิญโญ สาร, 2520:12)

ในปัจจุบันการศึกษาของไทยมีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเห็นได้จากแนวโน้มของจำนวนโรงเรียนและสถานศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2533-2535 ในภาพรวมมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี

ในส่วนของจำนวนนักเรียนนิสิตนักศึกษา ในปีการศึกษา 2534 มีจำนวนทั้งสิ้น 11,808,872 คน ในปีการศึกษา 2535 มีจำนวนนักเรียน นิสิตนักศึกษา รวมทุกระดับและประเภทการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 12,038,384 คน เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2534 คิดเป็นร้อยละ 1.94

สำหรับสถานศึกษาของรัฐจำแนกเป็นนักเรียนประเภทสายสามัญ จำนวน 496,363 คน หรือร้อยละ 58.77 ประเภทอาชีวศึกษา จำนวน 122,023 คนหรือร้อยละ 14.45 จากจำนวนนักเรียนรวมทั้งหมดในสถานศึกษาเอกชน จำแนกเป็นประเภทสามัญศึกษาจำนวน 30,086 คน หรือร้อยละ 3.56 และประเภทอาชีวศึกษา 226,151 คน

หรือร้อยละ 26.78 ของจำนวนนักเรียน รวมทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2537)

หากแยกพิจารณาจำนวนนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี) ออกเป็นประเภทอาชีวศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2533-2535 พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี)
ประเภทอาชีวศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2533-2535

ปีการศึกษา	จำนวนนิสิตนักศึกษา (คน)	อัตราร้อยละการเพิ่ม
2533	134,572	-
2534	158,646	17.89
2535	170,144	7.25

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2537

นอกจากประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้ว รัฐบาลยังได้มีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้ามากขึ้นหลายทาง เช่น

1. นโยบายเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่เร่งขยายการศึกษาและพัฒนาการศึกษาให้ทั่วถึง
2. นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชนที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพและให้มีปริมาณที่มากขึ้น ในสาขาที่มีความพร้อมและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
3. นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเพื่ออาชีพที่ส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับประเภทการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความมั่นใจใน

การประกอบอาชีพและสามารถพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับความถนัด สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง สังคมและตลาดแรงงาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

เราจะต้องยอมรับกันว่าปัจจัยในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาในด้านต่างๆ คือ วัตถุดิบ แรงงาน บุคลากรผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยี ในประเทศไทย แรงงานระดับกลางเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความเจริญของชาติ โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมยังอยู่ในภาวะขาดแคลนจำเป็นที่จะต้องเร่งเสริมสร้างให้มากขึ้นเพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ แรงงานระดับกลางนั้นเป็นหน้าที่ของโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยตรง (พนัส หันนาคินทร์, 2521)

ซึ่งการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น

1. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นนั้น ๆ (ระดับใด ประเภทใด จำนวนเท่าใด เมื่อใด)
 2. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นใกล้เคียงหรือของประเทศ
 3. ทรัพยากรของท้องถิ่นและของประเทศ
 4. แนวโน้มหรือแผนการพัฒนาท้องถิ่น หรือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
- (วิเวก ปางพัฒพงศ์, 2523:1)

นอกเหนือจากการส่งเสริมการศึกษาแล้ว รัฐยังได้ส่งเสริมความเจริญทางด้านเศรษฐกิจให้มีการพัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับการศึกษาเช่นกัน ซึ่งนโยบายหลักประการหนึ่งของรัฐบาลคือนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค ดังนั้นจึงได้มีการสนับสนุนผลักดันการกระจาย การลงทุนของภาคเอกชนสู่ส่วนภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในภูมิภาคมีโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยมีมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตภูมิภาค ซึ่งภาคเหนือเป็นภูมิภาคหนึ่งที่รัฐบาลนโยบายในการกระจายความเจริญด้านเศรษฐกิจ โดยในปี 2537 มีอัตราการเพิ่มในโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 30,000 คน นอกจากนั้น ยังมีมาตรการด้านการ

เงินสนับสนุนเพื่อให้มีการขยายสินเชื่อแก่ธุรกิจต่างจังหวัด เพื่อขยายโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการลงทุนของท้องถิ่น อีกทั้งยังได้กำหนดนโยบายเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจสี่เหลี่ยมระหว่าง ไทย ลาว จีนตอนใต้ และประเทศพม่า (หอการค้าจังหวัดเชียงราย, 2538)

ดังนั้นไม่ว่าจะมีแผนการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจและการลงทุนในปัจจุบันพื้นฐานเท่าไร สิ่งเหล่านี้จะไม่ประสบความสำเร็จ หากปัจจัยทรัพยากรมนุษย์ไม่พร้อม ประกอบกับภาคเหนือยังมีความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ไม่เพียงพอและเป็นจุดอ่อนที่ต้องเร่งแก้ไข ในจำนวนประชากรวัยแรงงานประมาณ 6.3 ล้านคน โดยร้อยละ 75 หรือประมาณ 4.5 ล้านคน มีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาหรือน้อยกว่า ในจำนวนนี้ร้อยละ 9.5 จัดอยู่ในกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย ซึ่งสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของประเทศ คือร้อยละ 1.7 การยกระดับการศึกษา และคุณภาพแรงงานดังกล่าวรัฐบาลได้มีนโยบายและดำเนินการแล้วหลายประการ เช่น

1. กระทรวงศึกษาธิการมีแนวนโยบายขยายการศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เยาวชนของไทยสู่ระบบการศึกษาได้มากขึ้น และมีโครงการในการขยายการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพไปรองรับผู้จบการศึกษา ให้มีการอบรมก่อนออกไปประกอบอาชีพได้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น
2. รัฐบาลได้จัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานในภาคเหนือขึ้น 2 แห่ง คือ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคเหนือตอนบนที่ลำปาง และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคเหนือตอนล่างที่นครสวรรค์ ซึ่งในการฝึกอบรมและส่งเสริมการยกระดับฝีมือแรงงานภาคเหนือและกำลังได้มีการปรับปรุงให้มีหลักสูตรตามความต้องการของพื้นที่มากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานด้านเทคนิคในสาขาต่าง ๆ (หอการค้าจังหวัดเชียงราย, 2538)

จากนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาคของรัฐบาล ตลอดจนการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทย ลาว จีนตอนใต้ และพม่า ทำให้จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นจังหวัดที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ได้รับการผลักดันให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ เนื่องจากมีความสำคัญด้านเศรษฐกิจและการ

ท่องเที่ยวซึ่งส่งผลให้เชียงรายมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงมาก ดังนั้นการวางแผนทางการพัฒนาเมืองที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมแนวทางการเจริญเติบโตที่เกิดจากศักยภาพของเมืองเชียงรายในอนาคต

จากการประเมินเท่าที่ของพม่า ลาว และจีนตอนใต้ต่อภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนนี้มีแนวโน้มและศักยภาพที่น่าเชื่อถือได้ว่า ความร่วมมือ 4 ประเทศจะส่งผลให้ภูมิภาคนี้กลายเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของโลกและจะยังผลประโยชน์ให้กับประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงได้มีการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงรายจัดทำร่างแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งสาระสำคัญที่กำหนดในภาระกิจหลักในการพัฒนาแผนการให้เมืองเชียงรายเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภาคนี้ ประกอบด้วย การเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมทั้งทางถนน ทางน้ำ อากาศรวมทั้งทางรถไฟระหว่างเมืองสำคัญ ๆ ของ พม่า ลาว และจีนตอนใต้กับจังหวัดเชียงราย โดยจะเป็นการหนุนช่วยภาระกิจหลักในการกระทำหนึ่ง ให้เชียงรายเป็นศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย, 2538)

ประเด็นปัญหาในการวิจัย

(Research Problem)

การที่จังหวัดเชียงรายได้รับการส่งเสริม และผลักดันให้เป็นศูนย์กลางของสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ทำให้เชียงรายมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงมาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและความต้องการด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การขาดการพัฒนาฝีมือแรงงานระดับกลางที่มีความรู้เฉพาะสาขา เพื่อตอบสนองตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างเพียงพอรวมไปถึงการจัดการศึกษาภาคบังคับ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย, 2538)

ประกอบกับผลของการสำรวจความต้องการเทคนิคอาชีพในท้องถิ่น เพื่อระบุสาขาวิชาชีพที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยาต้องการในช่วง พ.ศ. 2527-2536 (วิทยาลัยครูเชียงราย, 2527) ที่พบว่าอาชีพที่จะพัฒนาในอนาคตคือ อาชีพการโรงแรม การคมนาคม ช่างฝีมือต่าง ๆ ธุรกิจการตลาด การอาหาร ช่างทำของชำร่วย มัคคุเทศน์

การท่องเที่ยว การเงินบัญชี การสำนักงาน เสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์ นักวิชาการเกษตร-พืชสวน-โคนม การแปรรูปอาหาร พยาบาล จะเห็นได้ว่าความต้องการเทคนิคอาชีพของจังหวัดเชียงราย และจังหวัดพะเยา เป็นความต้องการกำลังคน ซึ่งเป็นแรงงานในระดับกลางอันเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของการอาชีวศึกษาที่ต้องสร้างกำลังคนในระดับนี้ อีกทั้งการระบุสาขาวิชาชีพที่พบนี้นั้นมีอยู่หลายชนิดวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านบริหารธุรกิจคือ การโรงแรม ธุรกิจการตลาด มัคคุเทศน์การท่องเที่ยว การเงินบัญชี การสำนักงาน

ดังนั้นจึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย ที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ เพื่อที่จะนำเอาผลของการศึกษาที่ได้รับมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาจังหวัดเชียงรายให้สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาปริมาณความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจว่าเพียงพอต่อการเข้าไปลงทุน เพื่อรองรับความต้องการในการศึกษาระดับนี้หรือไม่ ซึ่งเป็นการวัดความต้องการในระยะเวลาปัจจุบัน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการศึกษาอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ เพื่อนำไปใช้ในการจูงใจเพื่อให้ตัดสินใจเข้าศึกษาในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของจังหวัดเชียงราย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

(Objectives of the Research)

1. เพื่อศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา

(Scope and Limitation of the Study)

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย โดยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ทำการศึกษาถึงความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนอยู่ในจังหวัดเชียงราย เฉพาะความต้องการในการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านบริหารธุรกิจ
2. ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(Expected Results)

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการของการศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกในการเข้าศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย
4. สามารถนำผลที่ได้รับจากการศึกษาไปปรับใช้ในแผนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เพื่อการแนะนำข้อแก้ไขปัญหาในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และเพื่อนำเอาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย มาใช้ในการดำเนินงานในการรองรับปริมาณความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

5. สามารถนำผลที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา จังหวัดเชียงราย เกี่ยวกับการจัดเตรียมแรงงานเพื่อรองรับความต้องการด้านแรงงานและการเจริญเติบโตของจังหวัดเชียงราย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา (Definition of Terms)

1. ความต้องการในการศึกษา หมายถึง ความต้องการด้านเข้าเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนใน จังหวัดเชียงราย

2. การศึกษาระดับอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านบริหารธุรกิจหรือพาณิชยกรรม ซึ่งได้แก่ สาขาวิชาการตลาด ธุรกิจการเงิน เลขานุการ บัญชี การขาย การจัดการ การธนาคาร การบริหารธุรกิจโรงแรมที่เปิดสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ไมรินทร์ พงษ์นิกร, 2532)

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2539 ในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนในจังหวัดเชียงราย

4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ หมายถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือก เข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัยคือ

- ปัจจัยทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย วัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ^{ชั้น}ทางสังคม
- ปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาทและสถานภาพ
- ปัจจัยทางบุคคล ประกอบด้วย อายุและชั้นของวงจรชีวิต อาชีพ สถานะหรือโอกาสทางเศรษฐกิจ รูปแบบในการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ และแนวความคิดของตนเอง
- ปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบด้วย แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อ, ทักษะคติ

(Philip Kotler, 1991:165-178)

การศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายนี้ได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความกระจ่างในปัญหาและให้การดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้อง ซึ่งการศึกษาเอกสารต่าง ๆ นั้น มีดังนี้

1. ความหมายของอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษา (วิเวก, 2523) เป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษาการฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลายด้าน เช่น

1. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นนั้น ๆ ว่าต้องการกำลังคนระดับใด ประเภทใด จำนวนเท่าใด และเมื่อใด
2. ความต้องการกำลังคนของท้องถิ่นใกล้เคียงหรือของประเทศ ในกรณีที่จะมีการโยกย้ายถิ่นฐานไปประกอบอาชีพได้
3. ทรัพยากรของท้องถิ่นและของประเทศ
4. แนวโน้มหรือแผนการพัฒนาท้องถิ่น หรือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

2. ความจำเป็นของอาชีวศึกษา

ธนู แสงวงศ์ (2521:66) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการจัดการศึกษาวิชาชีพว่า ขอบบพร่องของการศึกษาที่มองได้ชัดในขณะนี้คือ การขาดการศึกษาวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ นักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละระดับถ้าไม่เรียนต่อ หากไม่มีอาชีพแล้วจะเกิดปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง ในทางตรงกันข้าม

หากสามารถจัดการศึกษาวิชาชีพ ทุกระดับให้สอดคล้องกับพื้นฐานและความต้องการในด้าน เศรษฐกิจแล้ว จะเกิดความมั่นคงมีความมั่งคั่ง และเพิ่มผลผลิตของประเทศ

3. กำลังคนและแรงงานในกลุ่มวิชาชีพด้านธุรกิจและพาณิชย์ และการบริหารต่าง ๆ

วิเวก ปางพุดผิงค์ (2523:6) ได้กล่าวว่า กำลังคนในกลุ่มนี้ใช้พื้นฐานความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพต่างกัน ขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่การงานของแต่ละประเภทของ ธุรกิจหรือบริการ และระดับแรงงาน ของกำลังคนในด้านนี้แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

- 3.1 กำลังคนระดับล่าง เช่น พนักงานบริการต่าง ๆ ซึ่งไม่ต้องศึกษาอบรม มาก
- 3.2 กำลังคนระดับกลาง เช่น พนักงานบัญชี เลขานุการ พนักงานตลาดและการขาย พนักงานวิเคราะห์การตลาด พนักงานแปล มัคคุเทศน์ ควร ศึกษาอบรม ระดับ ปวช. ปวส. หรือ ปวท.
- 3.3 กำลังคนระดับวิชาชีพหรือระดับปริญญาขึ้นไป เช่น นักบัญชี นักการ ธนาคาร นักสังคมสงเคราะห์ เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่จะจัดให้ เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

4. ความหมายเกี่ยวกับความต้องการ

4.1 ความต้องการ (demand)

Bradley R. Schiller (1986:33) ได้ให้ความหมายของความต้องการว่า หมายถึง ความสามารถและความปรารถนาที่จะซื้อสินค้าในปริมาณที่กำหนดไว้ ณ ระดับราคาที่เลือกในเวลาที่ได้ให้ไว้

4.2 ความต้องการส่วนบุคคล (individual demand)

Bradley R. Schiller (1986:33) ได้ให้ความหมายของความต้องการส่วนบุคคลว่า หมายถึง ความสามารถและความปรารถนาที่จะซื้อสินค้าในปริมาณที่กำหนดไว้ ณ ระดับราคาที่เลือกในเวลาที่ได้ให้ไว้ของบุคคลหนึ่ง หรือความสามารถและความปรารถนา ในการจ่ายเงินเพื่อสินค้าของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

4.3 ความต้องการรวมหรือความต้องการของตลาด (total demand or market demand)

ยรรยง ลิทธิชัย (ไม่ระบุปี:19) กล่าวว่าปริมาณความต้องการเฉพาะบุคคล สำหรับสินค้าแต่ละอย่างเมื่อนำมารวมกัน จะเป็นปริมาณความต้องการรวมของผู้ซื้อสินค้าในตลาด ซึ่งปริมาณความต้องการจะเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของราคา ถ้าราคาสินค้าสูงปริมาณความต้องการจะมีน้อย ถ้าราคาสินค้าต่ำปริมาณความต้องการจะมีมาก

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

5.1 กฎของอุปสงค์ (Law of Demand)

ยรรยง ลิทธิชัย (ไม่ระบุปี:16) กล่าวว่า "ถ้าราคาของสิ่งใดลดลง คนจะซื้อของนั้นมาก ในทางตรงกันข้าม ถ้าราคาของสิ่งนั้นสูงคนจะซื้อของน้อยลง" หรือ "ถ้าสินค้าใดมีผู้นำออกมาวางขายในท้องตลาดมาก ราคาสินค้านั้นจะลดลง ในทางตรงกันข้าม ถ้าสินค้านั้นมีผู้นำออกมาวางขายในท้องตลาดน้อย ราคาสินค้านั้นจะสูงขึ้น" เรียกว่า กฎของอุปสงค์

5.2 สิ่งที่กำหนดความต้องการ (Determinants of Demand)

ยรรยง ลิทธิชัย (ไม่ระบุปี) แบ่งเป็น 8 ปัจจัย คือ

- รายได้ เป็นส่วนที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อจำนวนซื้อสินค้าหรือบริการของผู้บริโภค ณ ระดับราคาที่ยอมรับ ปริมาณความต้องการ ณ ระดับราคาต่างกัน ๆ มักจะเพิ่มขึ้นตามรายได้และลดลงตามรายได้ที่ลดลง
- รสนิยม ผู้บริโภคมีรสนิยมไม่เหมือนกันทั้งหมด และรสนิยมไม่คงที่อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรสนิยมของผู้บริโภคย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลต่อปริมาณความต้องการด้วย
- ราคาของสินค้าชนิดอื่น (สินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้และสินค้าที่ใช้ประกอบกัน) การเปลี่ยนแปลงของราคาของสินค้าชนิดอื่น อาจทำให้ปริมาณความต้องการสินค้าอีกชนิดหนึ่งเปลี่ยนตามไปด้วย แต่ขึ้นอยู่กับการใช้ทดแทนกันได้มากหรือน้อยเพียงใด

- การคาดคะเนเกี่ยวกับราคาและรายได้ในอนาคต ความคาดหวังของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้และราคาสินค้ามีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในปัจจุบันผู้ที่คาดหวังว่าในอนาคตรายได้จะเพิ่มสูงขึ้น จะซื้อสินค้ามากกว่าผู้ที่คาดหวังว่ารายได้จะเพิ่มขึ้นน้อยกว่า หรือผู้บริโภคที่คาดว่าจะราคาสินค้าจะมีการเพิ่มขึ้นในอนาคต ผู้บริโภคจะเพิ่มปริมาณการซื้อในปัจจุบันให้มากขึ้น
- จำนวนประชากร จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นมีส่วนทำให้ปริมาณความต้องการเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากจำนวนหรือปริมาณในการบริโภคมีมากขึ้น
- ฤดูกาล สินค้าบางชนิด เมื่อฤดูกาลเปลี่ยนไป ทำให้ปริมาณความต้องการในสินค้าชนิดนั้นเพิ่มขึ้น เช่น ความต้องการร่วมที่เพิ่มสูงขึ้นในฤดูฝน
- การศึกษาและการโฆษณา การศึกษาที่ดีอาจทำให้ปริมาณความต้องการเปลี่ยนไป เช่น ผู้บริโภคมีความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของวิตามินสูงขึ้น ทำให้มีการบริโภควิตามินมากขึ้น ในส่วนของโฆษณาที่มีประสิทธิภาพ อาจทำให้ผู้บริโภคหันไปนิยมสินค้าที่โฆษณา มีผลทำให้ปริมาณความต้องการสินค้าชนิดนั้นมากขึ้น
- ความต้องการเก็บเงินของผู้บริโภค ถ้าผู้บริโภคมีความต้องการในการออมอาจเนื่องมาจากดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้น มีผลทำให้ปริมาณความต้องการสินค้าหรือบริการลดลง

5.3 การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความต้องการ

Robert H. Frank (1991:42) แบ่งลักษณะการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความต้องการเป็น 8 ลักษณะ คือ

- 5.3.1 การลดลงของราคาสินค้าที่ใช้ประกอบกันทำให้ความต้องการเพิ่มขึ้น
- 5.3.2 การลดลงของราคาสินค้าที่ใช้ทดแทนกัน ทำให้ความต้องการลดลง
- 5.3.3 การเพิ่มขึ้นของรายได้ ทำให้ความต้องการสินค้าทั่วไปเพิ่มขึ้น

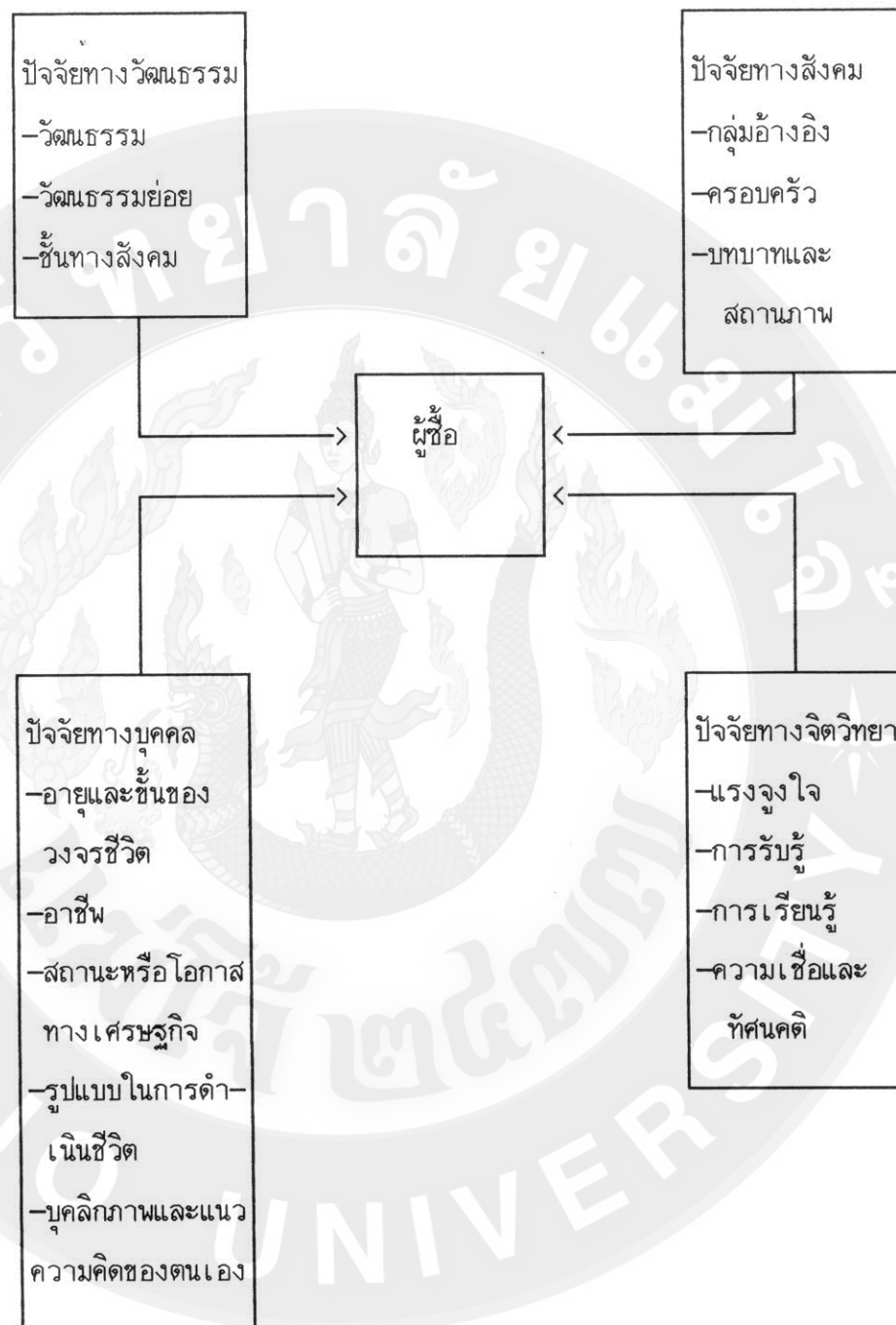
- 5.3.4 การเพิ่มขึ้นของรายได้ ทำให้ความต้องการสินค้าด้อยคุณภาพลดลง
- 5.3.5 การเพิ่มขึ้นของประชากร ทำให้ความต้องการเพิ่มขึ้น
- 5.3.6 การคาดว่าราคาสินค้าจะเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการเพิ่มขึ้น
- 5.3.7 การคาดว่ารายได้จะลดลง ทำให้ความต้องการลดลง
- 5.3.8 รสนิยมของประชาชนที่ชื่นชอบสินค้าสูงขึ้น ทำให้ความต้องการเพิ่มขึ้น

6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Factor Influencing Consumer Behavior)

Philip Kotler (1991:165-178) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าหรือบริการ ดังนี้

6.1 ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลในด้านกว้าง และด้านลึกต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งเป็นบทบาททางด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อยและชั้นทางสังคม

- 6.1.1 วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่พื้นฐานที่สุดที่กำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่กว้างใหญ่มากในการศึกษาการเติบโตขึ้นมา เขาได้รับค่านิยม การรับรู้ การอ้างอิงและพฤติกรรม โดยผ่านกระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและปัจจัยทางสถาบันต่าง ๆ
- 6.1.2 วัฒนธรรมย่อย ประกอบด้วยวัฒนธรรมย่อยต่าง ๆ ที่มีการกำหนดการแสดงลักษณะเฉพาะด้านและทางสังคมให้กับสมาชิกชนิดของวัฒนธรรมย่อย สามารถแบ่งแยกได้ 4 ชนิดคือ

ที่มา : Philip Kotler (1984:109)

ภาพที่ 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

- 1) กลุ่มชนชาติเป็นชุมชนใหญ่และมีการจัดรูปแบบทางรสนิยม และแนวโน้มต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน
- 2) กลุ่มทางศาสนา แบ่งตามศาสนาต่าง ๆ ที่ตนนับถือ
- 3) กลุ่มสัณนิษฐาน ที่กำหนดรูปแบบวัฒนธรรมและทัศนคติไว้ชัดเจน
- 4) กลุ่มทางพื้นที่ภูมิศาสตร์ ที่มีการกำหนดวัฒนธรรมย่อยและลักษณะของรูปแบบในการดำเนินชีวิตไว้

6.1.3 ขั้นทางสังคม ชุมชนของมนุษย์แบ่งออกเป็นกลุ่มทางสังคมหลายกลุ่มการแบ่งกลุ่มนั้น บางครั้งมาจากรูปแบบของระบบวรรณะ ซึ่งมีความแตกต่างกันในสมาชิก และการมีบทบาทที่แน่นอนไม่สามารถเปลี่ยนวรรณะของสมาชิกได้ การแบ่งกลุ่มใช้รูปแบบของขั้นทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีเหมือนกันในชุมชนที่แบ่งเป็นลำดับขั้นและสมาชิกมีส่วนร่วมในค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรม บุคคลในขั้นทางสังคมถือเกณฑ์ทางอาชีพ รายได้ ความมั่งคั่ง การศึกษา และค่านิยมมุ่งเน้นที่ต่างกัน ไม่ว่าเกณฑ์เพียงอย่างหนึ่ง มีผลต่อการเลือกใช้สินค้าและตราหืออย่างมาก

6.2 ปัจจัยทางสังคม แบ่งเป็น

6.2.1 กลุ่มอ้างอิง ประกอบด้วยกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อกันโดยตรงและโดยอ้อมต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นสมาชิกในกลุ่มนั้นกลุ่มอ้างอิงสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1) membership group กลุ่มที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อสมาชิกในกลุ่ม
- 2) primary group เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ภายในอย่างเหนียวแน่น เช่น ครอบครัว
- 3) secondary group เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ภายใน ร่องลงมา เช่น กลุ่มทางการค้า, กลุ่มทางศาสนา
- 4) aspirational group กลุ่มที่มีบุคคลที่ไม่เป็นสมาชิกเป็นผู้มีอิทธิพล

6.2.2 ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สินค้าการได้รับอิทธิพลนั้นมาจากผู้ปกครองคนใดคนหนึ่ง ที่ได้รับมาจาก การปลูกฝังผ่านศาสนา การปกครอง เศรษฐกิจ ความทะเยอทะยานของคน ความเลวร้ายและความรัก ซึ่งแบบในการเลือกสินค้า แบ่งเป็น 3 แบบ คือ

- 1) สามี เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นผู้กำหนด
- 2) ภรรยา เป็นผู้มีอิทธิพลหรือผู้กำหนด
- 3) กำหนดร่วมกัน

6.2.3 บทบาทและสถานภาพ เป็นการกำหนดตำแหน่งของบุคคลในกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกว่าตนมีบทบาท หน้าที่อย่างไรในกลุ่ม

6.3 ปัจจัยทางบุคคล แบ่งเป็น

6.3.1 อายุและชั้นของวงจรชีวิต อายุที่แตกต่างกันทำให้เกิดการตัดสินใจเลือกสินค้าต่างกัน เช่นเดียวกับชั้นของวงจรชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการตัดสินใจเลือกสินค้าต่างกัน ตามความจำเป็นและความต้องการ

6.3.2 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สินค้า เพราะต้องเลือกให้สอดคล้องเหมาะสมกับอาชีพที่ปฏิบัติอยู่

6.3.3 สถานะ/โอกาสทางเศรษฐกิจ การเลือกสินค้ามีผลกระทบอย่างมาก ต่อโอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคล ประกอบด้วยการใช้จ่ายรายได้ การออมและสินทรัพย์ ทักษะคติในการจ่ายและการออม

6.3.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต บุคคลที่มาจากวัฒนธรรมย่อย ขึ้นทางสังคมและอาชีพเดียวกัน อาจมีรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างกัน รูปแบบดำเนินชีวิตของบุคคลเป็นแบบแผนการดำรงชีวิตในโลกของส่วนบุคคลที่จัดไว้ในกิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็นส่วนตัว

6.3.5 บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนตัว บุคลิกภาพเป็นส่วนที่อธิบายถึงลักษณะเฉพาะ เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีอิทธิพลเป็นผู้กำหนด ความเป็นอิสระ การคล้อยตาม การเข้าสังคม การปกป้องตนเองและความสามารถในการปรับตัวของบุคคล สำหรับแนวความคิดส่วนตัวหรือภาพลักษณะส่วนตัวประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

- 1) actual self-concept เป็นการที่เรามองตัวเองว่าเป็นอย่างไ
- 2) ideal self-concept เป็นการที่เราอยากให้ตัวเราเป็นอย่างไ
- 3) other self-concept เป็นการที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไ

6.4 ปัจจัยทางจิตวิทยา แบ่งเป็น

6.4.1 การจูงใจ ความจำเป็นบางอย่างเป็นการผสมทางชีววิทยา ซึ่งปรากฏจากขั้นตอนของแรงดึงทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย ความไม่สะดวกสบาย แต่บางอย่างเป็นแบบการผสมทางจิตวิทยา ซึ่งปรากฏจากขั้นตอนของแรงดึงทางจิตวิทยา เช่น ความต้องการความเอาใจใส่ ความต้องการเห็นผู้อื่น ความเป็นเจ้าของ ความต้องการแบบผสมทางจิตวิทยาส่วนมากจะไม่ถูกแรงดึงจนกระทั่งมีการจูงใจให้บุคคลเกิดการแสดงออกทันที เมื่อถูกทำให้เกิดระดับของความเข้มอย่างพอเพียง แรงขับเป็นความต้องการกดดันให้บุคคลแสดงออก แบบของการจูงใจมี 3 ประเภท คือ

- 1) แบบการจูงใจของฟรอยด์ ที่มองว่าคนเก็บกดความปรารถนาอย่างแรงกล้า ในกระบวนการที่ทำให้เติบโตและยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม ความปรารถนาอย่างแรงกล้าเหล่านี้ไม่เคยควบคุมไว้อย่างสมบูรณ์ มักปรากฏในความฝัน พฤติกรรมทางจิตประสาท

2) แบบการจูงใจของมาสโลว์ ที่มองว่าคนมีความต้องการ 5 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 ความต้องการพื้นฐาน เป็นความต้องการปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ปัจจัยสี่

ชั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการความมั่นคงในชีวิต, ต้องการการปกป้อง

ชั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการให้คนอื่นยอมรับตน มีความรักต่อตนเอง

ชั้นที่ 4 ความต้องการเหนือผู้อื่น เป็นความต้องการให้ตนเองมีจุดเด่นที่คนอื่นยอมรับ, ความมีชื่อเสียง

ชั้นที่ 5 ความต้องการสูงสุดของตนเอง เป็นความต้องการที่ตนปรารถนาสูงสุด ซึ่งอาจบรรลุหรือไม่ก็ได้

3) แบบการจูงใจของเฮิร์เบอร์ก เป็นปัจจัยสองด้านของคนที่นำมากระตุ้นให้เกิดความพอใจ (เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจ) และเกิดความไม่พอใจ (เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พอใจ)

6.4.2 การรับรู้ เป็นกระบวนการส่วนบุคคลในการเลือก การสร้าง และการแปลความหมายของข้อมูลที่น่าเข้ามาในตัว จากการเสนอความหมายต่าง ๆ ของโลก ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงแค่การกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นความสัมพันธ์ของการกระตุ้นจากสิ่งรอบตัวของคน ซึ่งบุคคลจะมีการเลือกเพื่อให้เกิดการรับรู้ คือ

- 1) เลือกรับฟัง ว่าตนต้องการจะรับรู้ข้อมูลด้านใด
- 2) เลือกบิดเบือน ว่าสิ่งใดเป็นที่บิดเบือนน้อยที่สุดสำหรับตน
- 3) เลือกจดจำ สิ่งที่ได้คัดเลือกจากขั้นตอนแรกมายังขั้นตอนสุดท้าย เพื่อเป็นการรับรู้

6.4.3 การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ ถูกสร้างผ่านกระบวนการของแรงขับแรงกระตุ้น การแนะนำ ความรับผิดชอบ และการเสริมแรง

6.4.4 ความเชื่อและทัศนคติ ความเชื่อเป็นการอธิบายถึงความคิดของบุคคลที่คงทนของบุคคล ซึ่งเรียนรู้จากการประเมิน ความรู้สึกทางอารมณ์ และแนวโน้มในการแสดงออก ผ่านบางสิ่งบางอย่างหรือ ทางความคิด

6.5 ผู้ซื้อ มีสินค้ามากมายที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของคนมากกว่าหนึ่งคน ซึ่งแต่ละบุคคลมีบทบาทที่แตกต่างกัน บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจเลือกสินค้า มี 5 บทบาท คือ

1. ผู้ริเริ่ม มีบทบาทเป็นผู้ริเริ่มในการแนะนำต่อความคิดในการซื้อสินค้าหรือบริการ
2. ผู้มีอิทธิพล มีบทบาทเป็นผู้มองหรือให้คำแนะนำที่มีน้ำหนักในการตัดสินใจขั้นสุดท้าย
3. ผู้ตัดสินใจ มีบทบาทเป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการว่าจะซื้ออะไร ซื้อเมื่อไหร่ ซื้ออย่างไร หรือซื้อที่ไหน
4. ผู้ซื้อ มีบทบาทเป็นผู้ทำการซื้อสินค้าหรือบริการ
5. ผู้ใช้ มีบทบาทเป็นผู้บริโภคหรือใช้สินค้าหรือบริการนั้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพงษ์ อาภาพันธุ์ (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบผสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การที่บิดา มารดา ของนักเรียนและนักศึกษามีอาชีพแตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนและนักศึกษาได้รับอิทธิพลในการเลือกสาขาวิชาชีพต่างกัน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อ้างถึง สมพงษ์, 2534:29)

อนงค์ สกุลคุ (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 มีความสนใจในหมวดอาชีพ วิชาการมากที่สุด รองลงมาคือหมวดอาชีพบริการ นักเรียนให้ความเห็นในหมวดอาชีพ วิชาการว่า เป็นอาชีพที่มีโอกาสช่วยเหลือบุคคลอื่น อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ มากที่สุด สำหรับหมวดอาชีพบริการ นักเรียนให้ความเห็นว่า เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี หมวด อาชีพวิชาการ หมายถึง อาชีพของผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพวิชาการและผู้เกี่ยวข้องได้แก่ นักเคมี แพทย์ นักวิจัย ครู-อาจารย์ เป็นต้น ส่วนหมวดอาชีพบริการหมายถึง อาชีพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านบริการ ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟในร้านอาหาร มัคคุเทศก์ ทหาร ตำรวจ เป็นต้น (วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อ้างถึง อนงค์, 2534:30)

ไมรินทร์ พงษ์นิกร (2532) ได้ทำการสำรวจความต้องการของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งสำเร็จการศึกษาในปีการ ศึกษา 2531 เพื่อเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า แผนกวิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการเรียนมากที่สุด คือ แผนกพาณิชยการ รอง ลงมาคือแผนกช่างยนต์ ส่วนแผนกที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนมากที่สุด คือ แผนกบริหารธุรกิจ รองลงมาคือแผนกบัญชี

พิกุล สีทาพงษ์ (2533) วิจัยเรื่อง การเรียนวิชาชีพกับการมีงานทำ พบว่าความนิยมในการเรียนสายอาชีพของเยาวชนไทยในระดับมัธยมศึกษามีน้อย ส่วนใหญ่ มุ่งเรียนสายสามัญเพื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัย และจากการติดตามสภาพของนักเรียนเมื่อจบชั้น มัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่จะศึกษาต่อมากกว่าผู้จบการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเทียบเป็นอัตราส่วนร้อยละ 68.2 ต่อร้อยละ 29.9 ผู้จบชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่จะทำงานมากกว่าผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทียบเป็นอัตรา ส่วนร้อยละ 40.1 ต่อร้อยละ 18.7 ซึ่งการศึกษาต่อของผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ นับว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะผู้ศึกษาต่อมีพื้นฐาน ความรู้สายอาชีพมากกว่าสายสามัญอยู่แล้ว (วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อ้างถึง พิกุล, 2534:30-31)

อุทุมพร จามรมาน (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากับการก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ พบว่า การศึกษาในระดับอาชีวศึกษา จำนวนนักเรียนบางหลักสูตรมีแนวโน้มลดลง ซึ่งคนกลุ่มนี้คือกลุ่มที่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่มีความต้องการสูง อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มของการเข้าเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสูงขึ้น และเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพอิสระด้วย (วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อ้างถึงอุทุมพร, 2534:31)

สายสมร สร้อยอินตะ และกัลยา ธรรมพงษา (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ศึกษาความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทั้งของนักเรียนและผู้ปกครองในเขตภาคเหนือตอนบน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในกลุ่มวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มากที่สุด ส่วนในสาขาวิชาอื่นๆ นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการหรือเลือกเรียนเพราะคิดว่า เมื่อจบแล้วจะหางานทำง่าย โดยเฉพาะสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ส่วนผู้ปกครองมีความคาดหวังว่าสาขาที่ต้องการให้บุตรหลานเลือกเรียนนั้นเมื่อจบการศึกษาแล้วเข้าสู่งานอาชีพที่จะทำให้รายได้หรือผลตอบแทนสูง (วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อ้างถึง สายสมรและกัลยา, 2534:31)

งานทะเบียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย (2538) ได้จัดทำสถิติจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประจำปีการศึกษา 2537 และ 2538 พบว่าจำนวนนักศึกษาระดับ ปวช. (เฉพาะพาณิชย์การ) ในปีการศึกษา 2538 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2537 คิดเป็นร้อยละ 13.87 เป็น 1,473 คน ส่วนในระดับ ปวส. (เฉพาะบริหารธุรกิจ) มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2537 คิดเป็นร้อยละ 50.51 เป็น 654 คน ซึ่งนักศึกษาระดับ ปวช. ในปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 1,262 คน ระดับ ปวส. มีจำนวน 488 คน

งานทะเบียน โรงเรียนเชียงรายพาณิชย์การ (2538) ได้จัดทำสถิติจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประจำปีการศึกษา 2537 และ 2538 พบว่าจำนวนนักศึกษาระดับ ปวช. ในปีการศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2537 คิดเป็นร้อยละ 27.95 เป็น 2,339 คน ส่วนในระดับ ปวส.

มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2537 คิดเป็นร้อยละ 86.65 เป็น 993 คน ซึ่งนักศึกษาระดับปวช. ในปีการศึกษา 2537 มีจำนวน 1,828 คน ระดับ ปวส. มีจำนวน 532 คน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532) ได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่องประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนเอกชน ระหว่างโรงเรียนเอกชนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูง กับต่ำ ซึ่งได้แก่

- 1.1 ปัจจัยด้านความพร้อมของโรงเรียน เช่น อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนระบบบริหาร
- 1.2 ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับครู เช่น วุฒิการศึกษา การคัดเลือกครูเข้าทำงาน
- 1.3 ปัจจัยด้านนักเรียนและผู้ปกครอง เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ตามคาดหวังของผู้ปกครองต่อนักเรียน

2. โครงการวิจัย เรื่อง ผลกระทบของการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย ในด้านต่าง ๆ คือ

- 2.1 ด้านการสนองความต้องการเฉพาะของผู้ปกครองโดยจะศึกษาถึงเหตุผลและความคาดหวังของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน
- 2.2 ด้านการผลิบบุคลากรที่เป็นผู้นำของสังคมที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเอกชน
- 2.3 ความประทับใจต่อสถานศึกษา

✓ สำนักงานเขตการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2532) ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่องความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสนใจในอาชีพอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม ศิลปกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม ตามลำดับ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสนใจใน

อาชีพของนักเรียน คือ อาชีพบิดา, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, ระดับรายได้ของบิดามารดา และระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

✓ อัมพิกา นพสุวรรณ และคณะ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจในการศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนสนใจวิชาชีพด้านพาณิชยกรรมมากที่สุด ส่วนเกษตรกรรมมีผู้สนใจน้อยที่สุด โดยความสนใจในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

รายงานการวิจัยของงานวิจัยและพัฒนา ร่วมกับ เป้าหมายที่ 10 และงานแนะแนววิทยาลัยเทคนิคตราด (2534) เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญ หรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดตราด ปีการศึกษา 2533

สรุปผลงานวิจัยพบว่า อาชีพที่ตั้งใจไว้ในอนาคตมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ คือ นักเรียนที่เลือกสายสามัญอยากออกไปรับราชการ ส่วนนักเรียนที่เรียนสายอาชีพอยากออกไปประกอบอาชีพอิสระ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย คือ สถานศึกษาสายอาชีพควรจะให้ข้อมูลที่ดีแก่นักเรียน เพื่อจูงใจให้นักเรียนได้เข้าเรียนต่อในสายอาชีพ

วิทยาลัยครูนครราชสีมา (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการกำลังคนสาขาวิชาชีพหลังระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ

ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาชั้นสูงหลังระดับมัธยมศึกษาที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิ ต้องการในช่วง 10 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2527-2536) เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ สาขาวิชาชีพคู่สัตว์ พืชไร่ สวนป่า ธุรกิจการค้า สิ่งทอ ลัทธิบาล ช่างยนต์ เครื่องแต่งกาย เลื้อผ้า การอาหาร การบัญชี ช่างไฟฟ้า

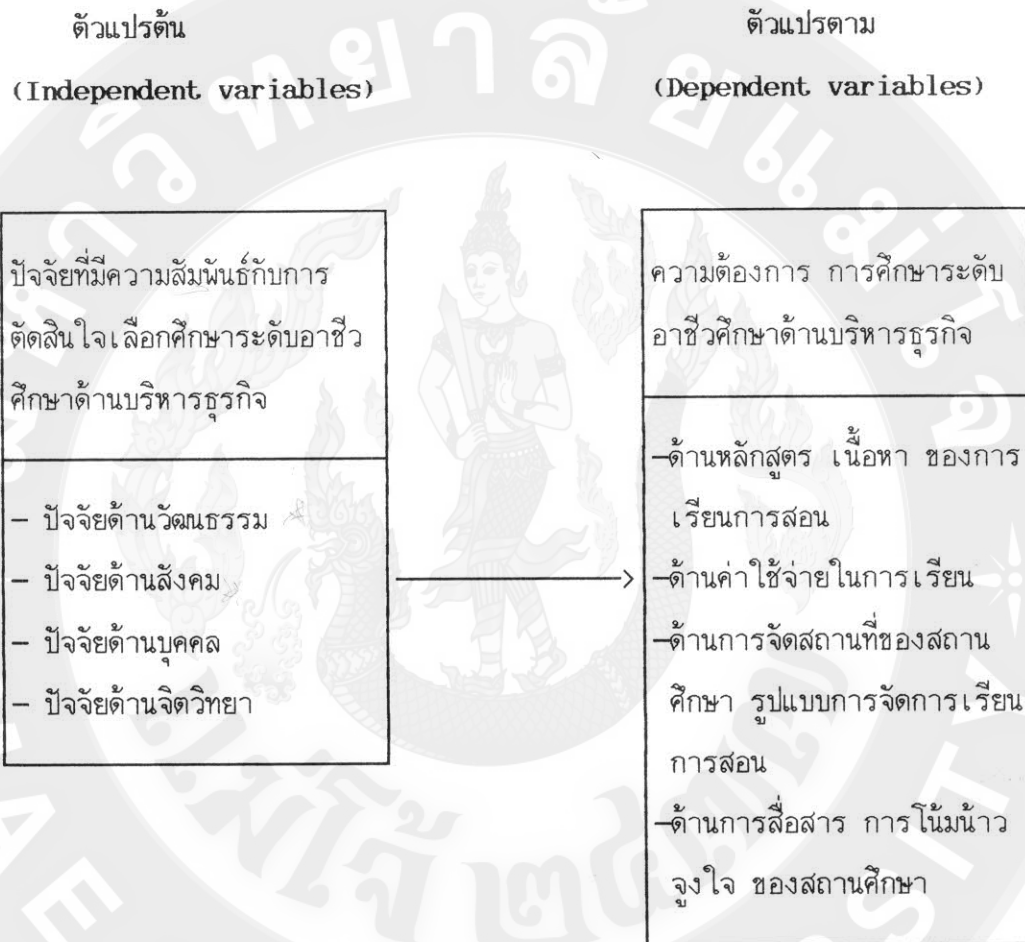
ช่างก่อสร้าง ช่างไม้ การคมนาคม ช่างเหล็ก ประชาสัมพันธ์ การโรงแรม การพิมพ์
การโฆษณา และช่างอิเล็กทรอนิกส์

ภาคสรุป

(Overview)

การศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย มีกรอบแนวคิดในการศึกษาในด้านของการศึกษาถึงความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของส่วนผสมทางการตลาดที่เหมาะสม รวมถึงแนวทางในการตอบสนองต่อปริมาณความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ของสถาบันหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในจังหวัดเชียงราย และ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล คือปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา ที่มี ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกใช้สินค้าหรือบริการของบุคคล การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจนี้ เป็นการศึกษาเพื่อนำปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มาใช้เป็นปัจจัยหลักในการจูงใจให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย สนใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของสถาบัน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของจังหวัดเชียงราย

กรอบแนวคิดรวบยอด
(Conceptual framework)

สมมติฐานในการวิจัย
(Research Hypothesis)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยที่

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย วัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ชั้นทางสังคม
2. ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานภาพ
3. ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย อายุและชั้นของวงจรชีวิต อาชีพ สถานหรือโอกาสทางเศรษฐกิจ รูปแบบในการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดของตนเอง
4. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อและทัศนคติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sampling Procedures)

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 9,986 คน มีจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 44 โรงเรียน

เนื่องจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงรายมีจำนวนมาก ดังนั้น ผู้ทำการวิจัยจึงได้สุ่มตัวอย่างมาเป็นบางส่วน ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ เลือกกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงราย โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 9,986 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973) (บุญธรรม, 2535:68)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\frac{30}{1 + 30(0.05)^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 5 (0.05)
 ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ

$$n = \frac{9986}{1 + 9986(0.05)^2}$$

$$= 385 \text{ คน}$$

25.965

2. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดโควตา (Quota sampling)
 (สุริย์พร, 2536:44) กำหนดจำนวนของตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตรของ
 Nagtalon (1983) (น้ำชัย, 2532:134) เนื่องจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนต่างกัน

$$n_1 = \frac{n N_1}{N}$$

เมื่อ n_1 = จำนวนตัวอย่างที่สุ่มได้แต่ละกลุ่ม
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

3. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดย
 การนำเอาทะเบียนรายชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละโรงเรียนมาจับฉลาก
 (สุริย์พร, 2536:46) เพื่อเลือกตัวอย่าง ตามจำนวนของตัวอย่างที่คำนวณได้ในแต่ละ
 โรงเรียน โดยมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมอีกประมาณ ร้อยละ 10 เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นของ
 ข้อมูลที่ได้รับ (ตาราง 2)

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจำนวนตัวอย่าง
ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ชั้น ม.3	จำนวนตัวอย่าง
สามัคคีวิทยาคม	610	23
ดำรงราษฎร์สงเคราะห์	545	21
ดงมะตะวิทยาคม	242	9
ห้วยสักวิทยาคม	282	9
เม็่งรายมหาราชวิทยาคม	317	12
เมืองเซียงรายวิทยาคม	345	13
ดอนชัยวิทยาคม	193	7
จุฬารัตน์ราชวิทยาลัย	43	2
เซียงรายวิทยาคม	298	11
สันติวิทยาคม	42	2
สหศาสตร์ศึกษา	96	4
คริสเตียน ไนศาลศาสตร์	37	1
แม่จันวิทยาคม	526	20
จันจว้าวิทยาคม	203	8
สันติคีรีวิทยาคม	76	3
ปงน้อยวิทยาคมรัชมิ่งฯ	144	6
พานพิทยาคม	519	20
พานพิเศษพิทยาคม	235	9
นครวิทยาคม	133	5
ศิริมัตย์เทวี	144	6
แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์	466	18
วัดถ้ำปลาวิทยาคม	163	6
ตรุณราษฎร์วิทยาคม	54	2

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ชั้น ม.3	จำนวนตัวอย่าง
เซียงของวิทยาคม	270	10
บุญเรืองวิทยาคม	233	9
ห้วยซ้อวิทยาคมรัชมิ่งฯ	191	7
เซียงแสนวิทยาคม	330	13
บ้านแซววิทยาคม	97	4
เทิงวิทยาคม	435	17
ป่าตาลวิทยาคม	307	12
ปลื้มวิทยาคม	256	10
เวียงป่าเป้าวิทยาคม	259	10
แม่เจดีย์วิทยาคม	173	7
แม่สรวยวิทยาคม	240	9
วาวิทยาคม	75	3
ป่าแดดวิทยาคม	138	5
เวียงชัยวิทยาคม	194	8
ทุ่งก้อวิทยาคม	239	9
ดอนศิลาผางามวิทยาคม	242	9
พญาเม็งราย	203	8
ไม้ยาวิทยาคม	185	7
แม่ตำวิทยาคม	122	5
เวียงแก่นวิทยาคม	138	5
รวม	9,986	385

ที่มา : สำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 8, 2539 และสำนักงาน
 การศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย, 2539 และจากการคำนวณ

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(The Research Instrument)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นตามแนวของวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อเก็บข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงราย โดยจะส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ (mailed questionnaire) ซึ่งมีคำถามแบบปลายปิด (close - ended question) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอน 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ

ตอน 2 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ

ตอน 3 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตอน 4 เพื่อทราบถึงปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

(Operational Definitions)

สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลทั้งกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม (ไมรินทร์ พงษ์นิกร, 2532:9-10) ซึ่งในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ

รายได้ (income) หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่บิดา, มารดา หรือทั้งบิดา และมารดาของผู้ให้ข้อมูลได้รับในแต่ละเดือน

อาชีพของบิดา-มารดา (occupation) หมายถึง การทำงานที่บิดา, มารดา หรือทั้งบิดาและมารดาของผู้ให้ข้อมูลทำเป็นประจำ และก่อให้เกิดรายได้

โปรแกรมการศึกษา (educational program) หมายถึง หลักสูตรที่
กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนมัธยม
ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งแบ่ง ได้ดังนี้

1. คณิต - วิทยาศาสตร์
2. คณิต - อังกฤษ
3. ภาษาไทย - สังคม
4. สังคม - พละนาฏย
5. อังกฤษ - ฝรั่งเศส
6. อังกฤษ - เยอรมัน
7. ธุรกิจ
8. เกษตร
9. ช่างอุตสาหกรรม
10. คหกรรม
11. ศิลปะ

ภูมิลำเนา (domicile) หมายถึง สถานที่ที่ผู้ให้ข้อมูลพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน
(ปี 2539 หรือ มีรายชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านที่ออกให้โดยกรมการปกครอง กระทรวง
มหาดไทย)

ความต้องการการศึกษา (demand for education) หมายถึง ระดับ
ความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ตามเนื้อหาและวิธีการที่
สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยเลือกตอบตามแบบสอบถามในลักษณะประมาณ
ค่า (rating scale) ซึ่งแสดงผลการวิจัยเป็นค่าเฉลี่ยของแต้มคะแนนรวม (อุดมศักดิ์,
2537:24-25) โดยกำหนดดังนี้

ต้องการมากที่สุด (5 คะแนน) หมายถึง มีความต้องการในการศึกษา
ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมากที่สุด

ต้องการมาก (4 คะแนน) หมายถึง มีความต้องการในการศึกษาระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมาก

ต้องการปานกลาง (3 คะแนน) หมายถึง มีความต้องการในการศึกษา
ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจปานกลาง

ต้องการน้อย (2 คะแนน) หมายถึง มีความต้องการในการศึกษาระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจน้อย

ต้องการน้อยที่สุด (1 คะแนน) หมายถึง มีความต้องการในการศึกษาระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นมาตรฐานเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยความต้องการการ
ศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่คำนวณได้ โดยใช้หลักของ Likert กำหนดโดย
ใช้เกณฑ์ความต้องการมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
(ธรรมบุญ ศิริพันธ์, 2530:40) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 - 5.00	=	ต้องการมากที่สุด
	3.41 - 4.20	=	ต้องการมาก
	2.61 - 3.40	=	ต้องการปานกลาง
	1.81 - 2.60	=	ต้องการน้อย
	1.00 - 1.80	=	ต้องการน้อยที่สุด

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

(Data Gathering)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน การดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้ทำการวิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิต
ศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ไปยังสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย
2. จัดส่งแบบสอบถามไปยังครูแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งระบุจำนวนตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยระบุเลขที่ของนักเรียนที่ได้จากการจับฉลาก
3. รวบรวมแบบสอบถามโดยขอความร่วมมือจากครูแนะแนว ส่งคืนทาง
ไปรษณีย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

(RESULTS AND DISCUSSION)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงความต้องการของการศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 424 ฉบับ เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 424 คน มีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 419 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.82 ของแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ได้จัดแยกนำเสนอออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอน 1 สถานภาพส่วนบุคคล สังคมและเศรษฐกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงราย

ตอน 2 ความต้องการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตอน 3 ปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม บุคคล และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตอน 4 ปัญหาที่คาดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตอน 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล สังคม เศรษฐกิจ ความต้องการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (โดยใช้สถิติไคสแควร์ Chi-square) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlation)

ผลการวิจัยในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอน 1 สถานภาพส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดเชียงราย

เพศ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น
ร้อยละ 52.51 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.49

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	220	52.51
ชาย	199	47.49
รวม	419	100.00

อาชีพของบิดา

ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดา ของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่คือ อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 45.82 รองลงมาคือ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 17.42 อาชีพรับจ้างทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 15.75 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกเป็นการประกอบอาชีพโดยอิสระกับการประกอบอาชีพ โดยสังกัดหน่วยงานพบว่า ร้อยละ 78.99 เป็นการประกอบอาชีพโดยอิสระคือ เกษตรกร ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป ส่วนร้อยละ 19.34 เป็นการประกอบอาชีพโดยสังกัดหน่วยงานคือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	192	45.82
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	73	17.42
รับจ้างทั่วไป	66	15.75
ข้าราชการ	59	14.08
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	2.87
พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	10	2.39
ไม่ระบุ	7	1.67
รวม	419	100.00

อาชีพของมารดา

อาชีพของมารดาของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบมากที่สุดคือ อาชีพเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมาคือ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 22.90 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 20.53 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกเป็นการประกอบอาชีพโดยอิสระกับการประกอบอาชีพ โดยสังกัดหน่วยงานพบว่า มีเพียงร้อยละ 9.79 ที่ประกอบอาชีพโดยสังกัดหน่วยงานและเป็นการประกอบอาชีพโดยอิสระถึงร้อยละ 88.06

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	187	44.63
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	96	22.90
รับจ้างทั่วไป	86	20.53
ข้าราชการ	32	7.64
พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร	7	1.67
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.48
ไม่ระบุ	9	2.15
รวม	419	100.00

การพักอาศัย

การพักอาศัยของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พักอาศัยกับบิดา-มารดา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 79.47 รองลงมาพบว่าพักอาศัยกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 8.11 พักอาศัยกับมารดา คิดเป็นร้อยละ 7.88 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพักอาศัย

นักเรียนพักอาศัยอยู่กับ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดา	333	79.47
ญาติ	34	8.11
มารดา	33	7.88
ผู้ปกครอง (ไม่ใช่ญาติ)	11	2.63
บิดา	6	1.43
ไม่ระบุ	2	0.48
รวม	419	100.00

ภูมิลำเนา

ภูมิลำเนาของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 17.42 รองลงมาอยู่ในอำเภอฟาน คิดเป็นร้อยละ 11.70 อำเภอแม่จัน คิดเป็นร้อยละ 9.55 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสัดส่วนของการกำหนดโควตา ตามจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
อำเภอเมือง	73	17.42
อำเภอฟาน	49	11.70
อำเภอแม่จัน	40	9.55
อำเภอเทิง	36	8.59
อำเภอแม่สาย	36	7.40
อำเภอเชียงของ	29	6.92
อำเภอเวียง	27	6.44
อำเภอพญาเม็งราย	22	5.25
อำเภอแม่ลาว	22	5.25
อำเภอเชียงแสน	21	5.01
อำเภอเวียงป่าเป้า	21	5.01
อำเภอแม่สรวย	20	4.77
กิ่งอำเภอเชียงรุ้ง	11	2.63
อำเภอป่าแดด	7	1.67

ตาราง 7 (ต่อ)

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กิ่งอำเภอเวียงแก่น	6	1.43
กิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง	3	0.72
กิ่งอำเภอขุนตาล	1	0.24
รวม	419	100.00

รายได้ของครอบครัว

รายได้ต่อเดือนของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 84.48 รองลงมาคือเริ่มตั้งแต่ 20,000 บาท ต่อเดือนถึง 40,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.97 ตั้งแต่ 40,000 บาท ต่อเดือนถึง 60,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.43 ตามลำดับ

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าครอบครัว ของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีจำนวนร้อยละ 90.45 เป็นครอบครัวที่มีรายได้รวมต่อเดือนประมาณ 40,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้อยู่ในระดับปานกลางลงมา ส่วนร้อยละ 1.67 เป็นครอบครัวที่มีรายได้รวมต่อเดือนในระดับสูง

สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ 8,213 บาท ต่อเดือน

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกในแต่ละอำเภอที่นักเรียนอาศัยอยู่ตามรายได้

รายได้ของครอบครัว (ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า - 20,000 บาท	354	84.48
20,001 - 40,000 บาท	25	5.97
40,001 - 60,000 บาท	6	1.43
60,001 บาท ขึ้นไป	1	0.24
ไม่ระบุ	33	7.88
รวม	419	100.00

mean = 8213.031

mode = 5000.00

โปรแกรมการเรียน

โปรแกรมการเรียนของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดคือ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 34.61 รองลงมาคือ คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 13.60 และช่างอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 9.79 ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมการเรียน

โปรแกรมการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
วิทย์-คณิต	145	34.61
คณิต-อังกฤษ	57	13.60
ช่างอุตสาหกรรม	41	9.79

ตาราง 9 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย-สังคม	37	8.83
ธุรกิจ	30	7.16
ศิลปะ	18	4.30
เกษตรกรรม	16	3.82
ภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส	9	2.15
คหกรรม	5	1.19
สังคม-พลานามัย	4	0.95
ไม่ระบุ	57	13.60
รวม	419	100.00

ตอน 2 ความต้องการในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงราย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ (1) ด้านความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (2) ด้านหลักสูตรเนื้อหา ของการเรียนการสอน (3) ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน (4) ด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา (5) ด้านการสื่อสาร การโน้มน้าวใจ ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ซึ่งผลของการวิจัยในด้านความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนร้อยละ 40.10
ระบุว่ามีความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง รอง
ลงมาคือ ร้อยละ 19.57 ระบุว่ามีความต้องการมาก ร้อยละ 16.23 ระบุว่ามีความต้อ
งการมากที่สุด ส่วนร้อยละ 13.60 ระบุว่ามีความต้องการในระดับน้อย และผู้ให้ข้อมูล
จำนวนร้อยละ 10.50 ระบุว่ามีความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
น้อยที่สุด

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างด้านความต้องการ
การศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ช่วงคะแนน	กลุ่มตัวอย่าง		ระดับความต้องการ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4.21 - 5.00	68	16.23	มากที่สุด
3.41 - 4.20	82	19.57	มาก
2.61 - 3.40	168	40.10	ปานกลาง
1.81 - 2.60	57	13.60	น้อย
1.00 - 1.80	44	10.50	น้อยที่สุด
รวม	419	100.00	

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในการศึกษาต่อเมื่อจบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่าง ระบุว่ามีความต้องการระดับปานกลาง สำหรับการนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และการนำความรู้ด้านช่างเทคนิคไปใช้ประกอบอาชีพกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการปานกลาง ส่วนความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจ เมื่อกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษานั้นมีการระบุว่ามีความต้องการระดับมาก และความต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจกลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความต้องการในระดับมากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า เมื่อจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างยังต้องการศึกษาต่อซึ่งการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจก็เป็นด้านหนึ่งที่นักเรียนให้ความสนใจในระดับปานกลางส่วนการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพมากกว่าด้านช่างเทคนิค รวมไปถึงการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจ และการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
เมื่อนักเรียนจบชั้น ม.3 แล้วต้องการศึกษาต่อ	4.93	มากที่สุด
ความต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	4.25	มากที่สุด
การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ	3.63	มาก
ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจ		
เมื่อนักเรียนจบการศึกษา	3.59	มาก
การนำความรู้ด้านช่างเทคนิคไปใช้ประกอบอาชีพ	3.19	ปานกลาง
นักเรียนมีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	3.17	ปานกลาง

ความต้องการด้านหลักสูตรเนื้อหาของการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา

ด้านบริหารธุรกิจ

การศึกษาค้นคว้าความต้องการทางด้านนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

- ด้านสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่ต้องการเรียน
- ด้านสถานศึกษา ด้านบริหารธุรกิจที่ต้องการเรียน
- ด้านหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจที่ต้องการเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร เป็นสาขาวิชาที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับมาก ทางด้านสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนนั้น กลุ่มตัวอย่างระบุว่าต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากที่สุด และมีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเท่ากันในระดับปานกลาง

สาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากคือ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร ส่วนสาขาวิชาการตลาด การเลขานุการ การบัญชี การบริหารงานบุคคล การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว และการจัดการทั่วไปนั้น กลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความต้องการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้เห็นได้ว่าสาขาวิชาการเงินและการธนาคารเป็นสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนมากกว่าสาขาวิชาอื่น ด้านบริหารธุรกิจ

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่ต้องการเรียน

สาขาวิชาที่ต้องการเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	3.47	มาก
สาขาวิชาการบัญชี	3.25	ปานกลาง
สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล	3.02	ปานกลาง
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
สาขาวิชาการตลาด	2.96	ปานกลาง
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	2.93	ปานกลาง
สาขาวิชาการเลขานุการ	2.89	ปานกลาง

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสถานศึกษาของเอกชนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในระดับปานกลาง ทำให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากกว่าของ เอกชน

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านสถานศึกษาที่ต้องการเรียน

สถานศึกษาที่ต้องการเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
นักเรียนต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ	4.38	มากที่สุด
นักเรียนต้องการเรียนในสถานศึกษาของ เอกชน	2.87	ปานกลาง

หลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจที่เป็นของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความต้องการเรียนอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันทั้งสองหลักสูตร

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการหลักสูตรที่ต้องการเรียน

หลักสูตรที่ต้องการเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
หลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา	3.34	ปานกลาง
หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	3.20	ปานกลาง

ความต้องการด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต้องการค่าใช้จ่ายในการเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจเป็นอันดับหนึ่งคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่สูงกว่าด้านช่างเทคนิคมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 289.67 คะแนน อันดับสองคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่สูงกว่าด้านเกษตรกรรมมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 268.00 คะแนน และค่าใช้จ่ายในการเรียนที่ต่ำกว่าด้านช่างเทคนิคเป็นอันดับสาม มีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 254.33 คะแนน

ตาราง 15 ของค่าใช้จ่ายในการเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

อันดับที่	ค่าใช้จ่ายในการเรียน	คะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย
1	สูงกว่าด้านช่างเทคนิค	289.67
2	สูงกว่าด้านเกษตรกรรม	268.00
3	ต่ำกว่าด้านช่างเทคนิค	254.33

ความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ในระดับมากที่สุด ต่อความต้องการให้สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวกในสถานศึกษาที่เลือกเรียน ที่จอดรถภายในสถานศึกษาสถานที่สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่สวยงาม สะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ และมีความต้องการในระดับมาก ต่อความต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตชุมชน หอพักภายในสถานศึกษา ให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมือง

จากตาราง 16 พบว่าสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเข้าศึกษานั้นต้องอยู่ในอำเภอเมืองหรือเขตชุมชน สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก มีการจัดสถานที่ให้เป็นระเบียบ สวยงาม สะอาด ร่มรื่น มีหอพักภายในสถานศึกษา สำหรับผู้ที่อยู่ในภูมิลำเนาอื่นและมีที่จอดรถภายในสถานศึกษา

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ความต้องการด้านการจัดสถานที่	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
ความต้องการด้านสถานที่สภาพแวดล้อม		
ในสถานศึกษาที่สวยงาม สะอาด ร่มรื่น		
เป็นระเบียบ	4.85	มากที่สุด
สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวกในสถานศึกษา		
ที่เลือกเรียน	4.61	มากที่สุด
ต้องการที่จอดรถภายในสถานศึกษา	4.25	มากที่สุด
ต้องการให้สถานศึกษาในเขตชุมชน	4.09	มาก
ต้องการหอพักภายในสถานศึกษา	3.86	มาก
ต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมือง	3.81	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.50	0.59

ความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้มีการแนะแนวในการเลือกเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ และมีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ในระดับมาก ทำให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจและการแนะแนวในการเลือกเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ ก่อนตัดสินใจเลือกศึกษา

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษา

ความต้องการด้านการสื่อสาร	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
ต้องการให้มีการแนะแนวในการเลือกเรียน		
ในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ	4.11	มาก
ต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ		
การศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	3.99	มาก

สื่อในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่เข้าถึงผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นอันดับหนึ่งคือ ครู-อาจารย์ แนะนำของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 337.80 คะแนน อันดับสองคือ ครู-อาจารย์ แนะนำของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 292.60 คะแนน อันดับสามคือ หนังสือพิมพ์ มีคะแนนเท่ากับ 204.40 คะแนน อันดับสี่คือ ป้ายโฆษณากลางแจ้ง มีคะแนนเท่ากับ 194.80 คะแนน และอันดับห้าคือ วิทยุ มีคะแนนเท่ากับ 192.80 คะแนน

ตาราง 18 สื่อในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจ

อันดับที่	สื่อ	คะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย
1	ครู-อาจารย์แนะแนวของนักเรียน	337.80
2	ครู-อาจารย์แนะแนวของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	292.60
3	หนังสือพิมพ์	204.40
4	ป้ายโฆษณากลางแจ้ง	194.80
5	วิทยุ	192.80

ตอน 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหาร
ธุรกิจ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัยหลักคือ

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย วัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ชั้นทางสังคม
2. ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และ
สถานภาพ
3. ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วยอายุและชั้นของวงจรชีวิต อาชีพ สถานภาพ
หรือโอกาสทางเศรษฐกิจ รูปแบบในการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดของตนเอง
4. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยแรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความ
เชื่อและทัศนคติ

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

ปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับมาก คือ การแต่งกายในโรงเรียนที่เลือกเรียนภาษาที่ใช้พูดในโรงเรียนที่เลือกเรียน อาหารการกินในโรงเรียนที่เลือกเรียน ส่วนที่ระบุว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง คือ ความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม การมีคนเชื้อสายเดียวกันในโรงเรียนที่เลือกเรียน ศาสนาที่นักเรียนส่วนใหญ่นับถือในโรงเรียน การอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และระบุว่ามีความสัมพันธ์น้อย คือ การเลือกเรียนตามแบบพ่อแม่ พี่ น้อง

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
อาหารการกินในโรงเรียนที่เลือกเรียน	3.96	มาก
ภาษาที่ใช้พูดในโรงเรียนที่เลือกเรียน	3.78	มาก
การแต่งกายในโรงเรียนที่เลือกเรียน	3.78	มาก
การอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	3.19	ปานกลาง
ศาสนาที่นักเรียนส่วนใหญ่นับถือในโรงเรียน	3.17	ปานกลาง
ความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม	2.94	ปานกลาง
การมีคนเชื้อสายเดียวกันในโรงเรียนที่เลือกเรียน	2.62	ปานกลาง
การเลือกเรียนตามแบบพ่อแม่ พี่ น้อง	2.18	น้อย

ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคมที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนตามกลุ่มตาราหรือนักร้องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ด้านที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือมีความคิดเหมือนกันระบุว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตัวนักเรียนขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียนหรือครอบครัวระบุว่ามีความสัมพันธ์ในระดับมาก และเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยรวม 3.03) หากแยกพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด พบว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามใครเพียงปัจจัยเดียว

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ปัจจัยด้านสังคม	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองไม่ได้		
เลือกตามแบบใคร	4.34	มากที่สุด
บทบาทหน้าที่ของนักเรียนขณะอยู่ในกลุ่ม		
เพื่อโรงเรียนหรือครอบครัว	3.83	มาก
การเลือกเรียนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน		
หรือมีความคิดเหมือนกัน	2.93	ปานกลาง
พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจใน		
การเลือกเรียน	2.57	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสังคม	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
การเลือกเรียนตามกลุ่มตาราหรือนักวิ่ง ที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	2.03	น้อย

ปัจจัยด้านบุคคล

ผลการศึกษาวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุว่าปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอายุ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัว รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ในระดับมาก และเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองมีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่าปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยรวม 4.01) โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวกับลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองมีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษา
ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
ลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเอง		
ของนักเรียน	4.29	มากที่สุด
รายได้ของครอบครัว	3.89	มากที่สุด
รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน	3.70	มาก
อายุของนักเรียน	3.31	ปานกลาง

ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับมาก คือ การได้รับการชักจูงหรือนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนและระบุว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง คือ การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

จากตาราง 22 พบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยรวม 3.59) โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวกับการได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีความสัมพันธ์ในระดับมาก

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
การได้รับการชักจูงหรือนำจากเพื่อน		
ครู อาจารย์ ครอบครัว	3.69	มาก
ความเชื่อมั่นของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	3.64	มาก
การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ป้ายโฆษณา การบอกเล่าจากคนรู้จัก	3.57	มาก
ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน	3.54	มาก
การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ	3.37	ปานกลาง

ตอน 4 ปัญหาที่คิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปัญหาที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษา
ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ มีดังนี้คือ

อันดับที่ 1 สภาพทางการเงินของครอบครัว มีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ
364.50 คะแนน

อันดับที่ 2 ความไม่เข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนทำให้เรียนยาก มี
คะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 297.25 คะแนน

อันดับที่ 3 การไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้า ที่จะเรียนต่อด้าน
บริหารธุรกิจ มีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 294.25 คะแนน

อันดับที่ 4 ความปลอดภัยในชีวิตเมื่ออยู่ในฐานะนักเรียนของสถานศึกษานั้น
มีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 284.86 คะแนน

อันดับที่ 5 ความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน มีคะแนนถ่วงน้ำหนัก
เฉลี่ยเท่ากับ 276.63 คะแนน

อันดับที่ 6 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานศึกษาไม่เพียงพอ มีคะแนนถ่วง
น้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 275.63 คะแนน

อันดับที่ 7 การพักอาศัยหรือที่อยู่อาศัยเมื่อไปเรียนที่อำเภออื่น มีคะแนนถ่วง
น้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 265.63 คะแนน

อันดับที่ 8 การจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไม่เรียบร้อย ไม่
สวยงาม มีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 193.63 คะแนน

ในส่วนของปัญหาอื่นที่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างระบุเพิ่มเติมจากที่มีให้เลือก
นั้นมีจำนวนน้อย แต่สามารถแยกเป็นหมวดหมู่ได้ดังต่อไปนี้คือ

1. ไม่ทราบว่าประกอบอาชีพทางด้านใด เมื่อจบการศึกษา
2. ความสามารถของตัวนักเรียนและความรู้พื้นฐานด้านบริหารธุรกิจ
3. การรวมกลุ่มกับเพื่อนและการใช้ชีวิตในสถานศึกษาแห่งใหม่

4. การไม่ขึ้นต่อสภาพแวดล้อมและสถานที่
5. การไม่ได้รับการให้คำปรึกษาจาก พ่อ-แม่ ครู-อาจารย์

ตาราง 23 ปัญหาที่คิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษา
ด้านบริหารธุรกิจ

อันดับที่	ปัญหา	คะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย
1	สภาพทางการเงินของครอบครัว	364.50
2	ความไม่เข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอน ทำให้เรียนยาก	297.25
3	การไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้าที่จะ เรียนต่อด้านบริหารธุรกิจ	294.25
4	ความปลอดภัยในชีวิตเมื่ออยู่ในฐานะนักเรียน ของสถานศึกษานั้น ๆ	284.86
5	ความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน	276.63
6	การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานศึกษาไม่เพียงพอ	275.63
7	การพักอาศัยหรือที่อยู่อาศัยเมื่อไปเรียนที่อำเภออื่น	268.63
8	การจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ไม่เรียบร้อย ไม่สวยงาม	193.63

ตอน 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล สังคม เศรษฐกิจ ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงราย โดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (coefficient of correlation)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square test)

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิง มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.17) คิดเป็นเพศชายร้อยละ 53.57 เพศหญิงร้อยละ 46.43 (chi-square = 38.94716, sig = 0.0000)

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เพศ	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
ชาย	13 (19.12)	32 (39.02)	90 (53.57)	37 (64.91)	27 (61.36)	199 (47.49)
หญิง	55 (80.88)	50 (61.98)	78 (46.43)	20 (35.09)	17 (38.64)	220 (52.51)
รวม	68 (100.00)	82 (100.00)	168 (100.00)	57 (100.00)	44 (100.00)	419 (100.00)

chi-square = 38.94716 sig = 0.0000

จากการวิเคราะห์ได้ค่า $\chi^2 = 59.35200$, $\text{sig} = 0.0085$
 แสดงว่าความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของผู้ให้ข้อมูลที่เป็น
 กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความ
 เชื่อมั่นร้อยละ 95.00

โดยพบว่าความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของ
 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.17) แบ่งออกเป็นโปรแกรมการเรียน
 ด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 41.78 ช่างอุตสาหกรรมร้อยละ 13.70 คณิต-
 ศาสตร์-ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย-สังคม มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 13.01 ตามลำดับ

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
 เข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	16 (27.12)	24 (34.85)	61 (41.78)	24 (47.06)	21 (52.50)	145 (40.06)
คณิต-อังกฤษ	8 (13.56)	10 (15.15)	19 (13.01)	10 (19.61)	10 (25.00)	57 (15.74)
ภาษาไทย-สังคม	5 (8.48)	9 (13.64)	19 (13.01)	3 (5.88)	1 (2.50)	37 (10.22)
สังคม-พลานามัย	-	1 (1.51)	2 (1.37)	1 (1.96)	-	4 (1.10)

ตาราง 25 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	4 (6.78)	1 (1.51)	4 (2.74)	-	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	3 (5.08)	4 (6.06)	6 (4.11)	2 (3.92)	1 (2.50)	16 (4.42)
ศิลปะ	4 (6.78)	4 (6.06)	7 (4.80)	1 (1.96)	2 (5.00)	18 (4.97)
ธุรกิจ	13 (22.03)	7 (10.61)	8 (5.48)	1 (1.96)	1 (2.50)	30 (8.29)
คหกรรม	2 (3.39)	3 (4.55)	-	-	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	4 (6.78)	4 (6.06)	20 (13.70)	9 (17.65)	4 (10.00)	41 (11.33)
รวม	59 (100.00)	66 (100.00)	146 (100.00)	51 (100.00)	40 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 59.35200 sig = 0.0085

หมายเหตุ โปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ-เยอรมัน ไม่มีผู้ระบุ

สาขาวิชาการตลาด (ตาราง 26)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาดของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\chi^2 = 40.91918$, $\text{sig} = 0.2633$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.96) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ร้อยละ 35.95 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษร้อยละ 15.03

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการตลาด

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	20 (51.28)	14 (26.42)	55 (35.95)	40 (44.94)	16 (57.14)	145 (40.06)
คณิต-อังกฤษ	7 (17.95)	70 (13.21)	23 (15.03)	16 (17.98)	4 (14.29)	57 (15.74)
ภาษาไทย-สังคม	3 (7.69)	9 (16.98)	17 (11.11)	8 (8.99)	-	37 (10.22)
สังคม-พลานามัย	-	1 (1.89)	1 (0.65)	2 (2.25)	-	4 (1.10)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	-	3 (5.66)	5 (3.27)	-	1 (3.57)	9 (2.49)
เกษตรกรรม	1 (2.56)	3 (5.66)	9 (5.88)	3 (3.37)	-	16 (4.42)

ตาราง 26 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
ศิลปะ	2 (5.13)	5 (9.43)	8 (5.23)	2 (2.25)	1 (3.57)	18 (4.97)
ธุรกิจ	5 (12.82)	7 (13.21)	11 (7.19)	5 (5.62)	2 (7.14)	30 (8.29)
คหกรรม	-	1 (1.89)	4 (2.61)	-	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	1 (2.56)	3 (5.66)	20 (13.07)	13 (14.61)	4 (14.29)	41 (11.33)
รวม	39 (100.00)	53 (100.00)	153 (100.00)	89 (100.00)	28 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 40.91918 sig = 0.2633

สาขาวิชาการเลขานุการ (ตาราง 27)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 81.85566, sig = 0.0000) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.89) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 37.50 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 18.33

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
เข้าศึกษาในสาขาวิชาการเลขานุการ

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	9 (27.27)	23 (35.38)	45 (37.50)	40 (40.00)	28 (63.64)	145 (40.06)
คณิต-อังกฤษ	3 (9.09)	8 (12.31)	22 (18.33)	17 (17.00)	4 (15.91)	57 (15.74)
ภาษาไทย-สังคม	8 (24.24)	10 (15.38)	12 (10.00)	7 (7.00)	-	37 (10.22)
สังคม-พลานามัย	-	-	2 (1.67)	2 (2.00)	-	4 (1.10)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	2 (6.06)	3 (4.62)	4 (3.33)	-	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	-	2 (3.08)	10 (8.33)	3 (3.00)	1 (2.27)	16 (4.42)
ศิลปะ	2 (5.13)	5 (9.43)	8 (5.23)	2 (2.25)	1 (3.57)	18 (4.97)
ธุรกิจ	3 (9.09)	10 (15.40)	9 (7.50)	8 (8.80)	-	30 (8.29)

ตาราง 27 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	1 (3.03)	2 (3.08)	2 (1.67)	-	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	2 (6.06)	4 (6.15)	8 (6.67)	23 (23.00)	4 (9.09)	41 (11.33)
รวม	33 (100.00)	65 (100.00)	120 (100.00)	100 (100.00)	44 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 81.85566 sig = 0.0000

สาขาวิชาการบัญชี (ตาราง 28)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบัญชีของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.00 (chi-square = 73.15991, sig = 0.0002) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.25) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 37.93 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 22.73

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
เข้าศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	27 (39.13)	25 (33.33)	44 (37.93)	28 (42.42)	21 (60.00)	145 (40.17)
คณิต-อังกฤษ	5 (7.25)	9 (12.00)	24 (20.69)	15 (22.73)	4 (11.43)	57 (15.79)
ภาษาไทย-สังคม	6 (8.70)	13 (17.33)	13 (11.21)	4 (6.06)	1 (2.86)	37 (10.25)
สังคม-พลานามัย	-	-	1 (0.86)	1 (1.52)	1 (2.86)	3 (0.83)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3 (4.35)	2 (2.67)	2 (1.72)	2 (3.03)	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	3 (4.35)	4 (5.33)	8 (6.90)	1 (1.52)	-	16 (4.43)
ศิลปะ	4 (5.80)	5 (6.67)	6 (5.17)	1 (1.52)	2 (5.71)	18 (4.99)
ธุรกิจ	16 (23.19)	8 (10.67)	4 (3.45)	2 (3.03)	-	30 (8.31)

ตาราง 28 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	3 (4.35)	1 (1.33)	1 (0.86)	-	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	2 (2.90)	8 (10.67)	13 (11.21)	12 (18.18)	6 (17.14)	41 (11.36)
รวม	69 (100.00)	75 (100.00)	116 (100.00)	66 (100.00)	35 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 73.15991 sig = 0.0002

สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (ตาราง 29)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคลของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละ โปรแกรมการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 47.88558, sig = 0.0889) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.02) แบ่งออกเป็น โปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 37.76 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 13.99

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
 เข้าศึกษาในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	20 (48.80)	23 (36.50)	54 (37.76)	31 (34.06)	16 (72.73)	144 (40.00)
คณิต-อังกฤษ	3 (7.32)	14 (22.22)	20 (13.99)	19 (20.88)	1 (4.55)	57 (15.83)
ภาษาไทย-สังคม	3 (7.32)	6 (9.52)	22 (15.38)	6 (6.59)	-	37 (10.28)
สังคม-พลานามัย	1 (2.44)	1 (1.59)	1 (0.70)	1 (1.10)	-	4 (1.11)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	2 (4.88)	1 (1.59)	4 (2.80)	2 (2.20)	-	9 (2.50)
เกษตรกรรม	2 (4.88)	3 (4.76)	7 (4.90)	4 (4.40)	-	16 (4.44)
ศิลปะ	4 (9.76)	4 (6.35)	7 (4.90)	2 (2.20)	1 (4.55)	18 (5.00)
ธุรกิจ	5 (12.20)	4 (6.35)	7 (4.90)	13 (14.29)	-	29 (8.06)

ตาราง 29 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	-	1	4	-	-	5
	-	(1.59)	(2.80)	-	-	(1.39)
ช่างอุตสาหกรรม	1	6	17	13	4	41
	(2.43)	(9.52)	(11.89)	(14.29)	(18.18)	(11.39)
รวม	41	63	143	91	22	362
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

chi-square = 47.88558 sig = 0.0889

สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (ตาราง 30)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวของ
 ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 49.64453, sig = 0.0646)
 โดยกลุ่มตัวอย่างระบุว่ามีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.00) โดย
 แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 42.50 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ
 ร้อยละ 15.83

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
 เข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	12 (27.90)	35 (44.87)	51 (42.50)	28 (33.73)	19 (51.35)	145 (40.17)
คณิต-อังกฤษ	6 (16.95)	12 (15.38)	19 (15.83)	14 (16.87)	6 (16.22)	57 (15.79)
ภาษาไทย-สังคม	3 (6.98)	10 (12.82)	15 (12.50)	7 (8.43)	2 (5.41)	37 (10.25)
สังคม-พลานามัย	1 (2.33)	1 (1.28)	2 (1.67)	- (1.10)	-	4 (1.11)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3 (6.98)	4 (5.13)	2 (1.67)	-	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	3 (6.98)	1 (1.28)	7 (5.83)	4 (4.82)	1 (2.70)	16 (4.43)
ศิลปะ	7 (16.30)	4 (5.13)	-	5 (6.02)	2 (5.41)	18 (4.99)
ธุรกิจ	4 (9.30)	6 (7.69)	9 (7.50)	8 (9.64)	2 (5.41)	29 (8.03)

ตาราง 30 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	1 (2.33)	-	3 (2.50)	1 (1.20)	-	5 (1.39)
ช่างอุตสาหกรรม	3 (6.98)	5 (6.41)	12 (10.00)	16 (19.28)	5 (13.51)	41 (11.36)
รวม	43 (100.00)	78 (100.00)	120 (100.00)	83 (100.00)	37 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 49.64453 sig = 0.0646

สาขาการเงินและการธนาคาร (ตาราง 31)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคารของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 47.32237, sig = 0.0281) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47) โดยแบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 34.92 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 19.84

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
 เข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	31 (41.33)	38 (39.18)	44 (34.92)	20 (43.48)	12 (66.67)	145 (40.06)
คณิต-อังกฤษ	11 (14.67)	16 (16.49)	25 (19.84)	4 (8.70)	1 (5.56)	57 (15.75)
ภาษาไทย-สังคม	8 (10.67)	14 (14.43)	8 (6.35)	5 (10.87)	2 (11.11)	37 (10.22)
สังคม-พลานามัย	-	2 (2.06)	2 (1.59)	-	-	4 (1.10)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3 (4.00)	3 (3.09)	1 (0.79)	2 (4.35)	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	2 (2.67)	2 (2.06)	8 (6.35)	4 (8.70)	-	16 (4.42)
ศิลปะ	5 (6.670)	4 (4.12)	7 (5.56)	-	2 (11.11)	18 (4.97)
ธุรกิจ	10 (13.33)	11 (11.34)	6 (4.76)	3 (6.52)	-	30 (8.29)

ตาราง 31 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	1 (1.33)	1 (1.03)	3 (2.38)	- (1.20)	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	4 (5.33)	6 (6.19)	22 (17.46)	8 (17.39)	1 (5.56)	41 (11.33)
รวม	75 (100.00)	97 (100.00)	126 (100.00)	46 (100.00)	18 (100.00)	362 (100.00)
chi-square = 47.32237 sig = 0.0981						

สาขาวิชาการจัดการทั่วไป (ตาราง 32)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 37.81366, sig = 0.3864) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.93) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ร้อยละ 39.16 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 18.75

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
 เข้าศึกษาในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	11 (45.83)	20 (29.41)	65 (39.16)	34 (42.50)	14 (60.87)	144 (39.89)
คณิต-อังกฤษ	2 (8.33)	12 (17.65)	26 (15.66)	15 (18.75)	2 (8.70)	57 (15.79)
ภาษาไทย-สังคม	4 (16.67)	7 (10.29)	18 (10.84)	6 (7.50)	2 (8.70)	37 (10.25)
สังคม-พลานามัย	-	-	4 (2.41)	-	-	4 (1.11)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	-	4 (5.88)	2 (1.20)	2 (2.50)	1 (4.35)	9 (2.49)
เกษตรกรรม	-	6 (8.82)	6 (3.61)	4 (5.00)	-	16 (4.43)
ศิลปะ	2 (8.33)	7 (10.29)	7 (4.22)	2 (1.25)	1 (4.35)	18 (4.99)
ธุรกิจ	3 (12.50)	6 (8.82)	12 (7.23)	7 (8.75)	2 (8.70)	30 (8.31)

ตาราง 32 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	-	2	2	1	-	5
	-	(2.94)	(1.20)	(1.25)	-	(1.39)
ช่างอุตสาหกรรม	2	4	24	10	1	41
	(8.33)	(5.88)	(14.46)	(12.50)	(4.35)	(11.36)
รวม	24	68	166	80	23	362
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

chi-square = 37.81366 sig = 0.3864

ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละ โปรแกรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 57.92565, sig = 0.0117) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.59) แบ่งเป็น โปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 40.16 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 20.47

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ระหว่าง โปรแกรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษา

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	36 (34.29)	26 (35.62)	51 (40.16)	19 (48.72)	13 (76.47)	145 (40.17)
คณิต-อังกฤษ	13 (12.38)	9 (12.33)	26 (20.47)	5 (12.82)	3 (17.65)	56 (15.51)
ภาษาไทย-สังคม	11 (10.48)	8 (10.96)	15 (11.81)	3 (7.69)	-	37 (10.25)
สังคม-พลานามัย	1 (0.95)	-	3 (2.36)	-	-	4 (1.11)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	5 (4.76)	2 (2.74)	1 (0.79)	1 (2.56)	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	4 (3.81)	3 (4.11)	5 (3.94)	4 (10.26)	-	16 (4.43)
ศิลปะ	4 (3.81)	5 (6.859)	7 (5.51)	1 (2.60)	1 (5.88)	18 (4.99)
ธุรกิจ	16 (15.24)	10 (13.70)	3 (2.36)	1 (2.56)	-	30 (18.31)

ตาราง 33 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	5 (4.76)	-	-	-	-	5 (1.39)
ช่างอุตสาหกรรม	10 (9.52)	10 (13.70)	16 (12.60)	5 (12.82)	-	41 (11.36)
รวม	105 (100.00)	73 (100.00)	127 (100.00)	39 (100.00)	17 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 57.92565 sig = 0.0117

หลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (ตาราง 34)

ผลการศึกษาพบว่าความต้องการเรียนในหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละ โปรแกรมการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 54.89277, sig = 0.0227) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.34) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 36.22 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 16.54

ตาราง 34 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โปรแกรมการเรียนรู้	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คณิต-วิทย์	24 (35.29)	28 (33.73)	46 (36.22)	32 (50.00)	15 (75.00)	145 (40.16)
คณิต-อังกฤษ	6 (8.82)	12 (14.46)	21 (16.54)	15 (23.44)	3 (15.00)	57 (15.75)
ภาษาไทย-สังคม	6 (8.82)	9 (10.84)	16 (12.60)	6 (9.38)	-	37 (10.22)
สังคม-พลานามัย	-	2 (2.41)	1 (0.79)	-	1 (5.00)	4 (1.10)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3 (4.41)	1 (1.20)	5 (3.94)	-	-	9 (2.49)
เกษตรกรรม	4 (5.88)	4 (4.82)	3 (2.36)	5 (7.81)	-	16 (4.42)
ศิลปะ	6 (8.80)	4 (4.82)	7 (5.51)	-	-	18 (4.97)
ธุรกิจ	10 (14.71)	11 (13.25)	8 (6.30)	1 (1.56)	-	30 (8.29)

ตาราง 34 (ต่อ)

โปรแกรมการเรียน	ระดับความต้องการ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
คหกรรม	2 (2.94)	1 (1.20)	2 (1.57)	-	-	5 (1.38)
ช่างอุตสาหกรรม	7 (10.29)	11 (13.25)	18 (14.17)	5 (7.81)	-	41 (11.33)
รวม	68 (100.00)	83 (100.00)	127 (100.00)	64 (100.00)	20 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 54.89277 sig = 0.0227

หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ตาราง 35)

ผลการศึกษาพบว่าความต้องการเรียนในหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละโปรแกรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 40.16992, sig = 0.2906) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.20) แบ่งเป็นโปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 38.84 คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 19.01

ตาราง 35 ความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับความต้องการ
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ความต้องการด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล						
โปรแกรมการเรียนรู้	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	รวม จำนวน
คณิต-วิทย์	17 (30.91)	37 (41.11)	47 (38.84)	30 (44.12)	14 (51.85)	145 (40.17)
คณิต-อังกฤษ	6 (10.91)	15 (16.67)	23 (19.01)	11 (16.18)	2 (7.41)	57 (15.79)
ภาษาไทย-สังคม	6 (10.91)	8 (8.89)	11 (9.09)	9 (13.24)	3 (11.11)	37 (10.25)
สังคม-พลานามัย	- (0.00)	2 (2.22)	1 (0.83)	1 (1.47)	- (0.00)	4 (1.11)
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	3 (5.45)	2 (2.22)	2 (1.65)	1 (1.47)	1 (3.70)	9 (2.49)
เกษตรกรรม	2 (3.64)	7 (7.78)	1 (0.83)	5 (7.35)	- (0.00)	15 (4.16)
ศิลปะ	3 (5.45)	3 (3.33)	9 (7.44)	1 (1.47)	2 (7.40)	18 (4.99)
ธุรกิจ	6 (10.91)	8 (8.89)	8 (6.61)	3 (4.41)	5 (18.52)	30 (8.31)

ตาราง 35 (ต่อ)

ความต้องการด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล						
โปรแกรมการเรียน	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	รวม จำนวน
คหกรรม	1 (1.82)	-	3 (2.48)	1 (1.47)	-	5 (1.39)
ช่างอุตสาหกรรม	11 (20.00)	8 (8.89)	16 (13.22)	6 (8.82)	-	41 (11.36)
รวม	55 (100.00)	90 (100.00)	121 (100.00)	68 (100.00)	27 (100.00)	362 (100.00)

chi-square = 40.16992 sig = 0.2906

**ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของ
วิทยาลัยอาชีวศึกษากับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ**

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่างกัน มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 25.58000, sig = 0.0602) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ทุกระดับความต้องการมีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากที่สุด แบ่งออกเป็นผู้ที่ต้องการเรียนในหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับปานกลางร้อยละ 59.44 ในระดับมาก ร้อยละ 56.60

ตาราง 36 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ระดับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ	ความต้องการด้านหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา					รวมจำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	48 (63.16)	60 (56.60)	85 (59.44)	39 (54.93)	15 (75.00)	247 (59.38)
มาก	20 (26.32)	23 (21.70)	37 (25.87)	91 (26.76)	2 (10.00)	101 (24.28)
ปานกลาง	7 (9.21)	19 (17.93)	16 (11.19)	9 (12.68)	1 (5.00)	52 (12.50)
น้อย	1 (1.32)	4 (3.77)	3 (2.10)	3 (4.23)	-	11 (2.64)
น้อยที่สุด	-	-	2 (1.40)	1 (1.41)	2 (10.00)	5 (1.20)
รวม	76 (100.00)	106 (100.00)	143 (100.00)	71 (100.00)	20 (100.00)	416 (100.00)

chi-square = 25.5800 sig = 0.0602

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่างกัน มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square

= 24.99054, sig = 0.0700) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกระดับความต้องการ มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนมากที่สุด แบ่งออกเป็นผู้ที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับปานกลางร้อยละ 60.69 ระดับมากร้อยละ 59.80

ตาราง 37 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ระดับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ	ความต้องการด้านหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา					รวมจำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	40 (67.80)	67 (59.80)	88 (60.69)	42 (50.60)	17 (62.96)	248 (59.62)
มาก	10 (16.96)	31 (30.39)	30 (20.69)	26 (31.33)	4 (14.81)	101 (24.28)
ปานกลาง	7 (11.86)	9 (8.82)	22 (15.17)	11 (13.25)	2 (7.41)	51 (12.26)
น้อย	1 (1.70)	1 (0.99)	4 (2.76)	3 (3.61)	2 (7.41)	11 (2.64)
น้อยที่สุด	1 (1.70)	-	1 (0.69)	1 (1.21)	2 (7.41)	5 (1.20)
รวม	59 (100.00)	102 (100.00)	145 (100.00)	83 (100.00)	27 (100.00)	416 (100.00)

chi-square = 24.99054 sig = 0.0700

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่างกัน มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\chi^2 = 80.85184$, $\text{sig} = 0.0000$) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในระดับมากที่สุด มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากที่สุดร้อยละ 27.63 ต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในระดับปานกลาง ต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐปานกลางเช่นเดียวกัน ผู้ที่ต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในระดับน้อยและระดับมาก ส่วนระดับน้อยที่สุดนั้นมีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐน้อยที่สุด ร้อยละ 52.38

ตาราง 38 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ระดับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ	ความต้องการด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล					รวม
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	21 (27.63)	10 (9.43)	7 (4.93)	4 (5.56)	1 (4.76)	43 (10.31)
มาก	16 (21.05)	22 (20.75)	23 (16.20)	8 (11.11)	2 (9.53)	71 (17.03)
ปานกลาง	19 (25.00)	49 (46.23)	60 (42.25)	29 (40.28)	6 (28.57)	163 (39.09)

ตาราง 38 (ต่อ)

ระดับความต้อง	ความต้องการด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การเรียนในสถาน ศึกษาของรัฐ	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	จำนวน
น้อย	6 (7.90)	8 (7.55)	33 (23.24)	23 (31.94)	1 (4.76)	71 (17.03)
น้อยที่สุด	14 (18.42)	17 (16.04)	19 (13.38)	8 (11.11)	11 (52.38)	69 (16.55)
รวม	76 (100.00)	106 (100.00)	142 (100.00)	72 (100.00)	21 (100.00)	417 (100.00)

chi-square = 8.85184 sig = 0.0000

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่างกันมีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 42.05131, sig = 0.0004) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในระดับน้อยที่สุด มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนน้อยที่สุดร้อยละ 42.86 มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชน ปานกลางร้อยละ 41.38 เช่นเดียวกับผู้ที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจในระดับน้อย มาก และมากที่สุด

ตาราง 39 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนกับความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ระดับความต้องการ	ความต้องการด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล					
การเรียนในสถานศึกษาของเอกชน	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	รวม จำนวน
มากที่สุด	46 (18.55)	12 (11.88)	8 (15.38)	2 (18.18)	–	68 (16.31)
มาก	49 (19.76)	21 (20.79)	12 (23.08)	–	–	82 (19.66)
ปานกลาง	92 (37.10)	42 (41.59)	25 (48.08)	6 (54.55)	2 (40.00)	167 (40.05)
น้อย	35 (14.11)	15 (14.85)	3 (5.77)	3 (27.27)	1 (20.00)	57 (13.67)
น้อยที่สุด	26 (10.48)	11 (10.89)	4 (7.69)	–	5 (40.00)	43 (10.31)
รวม	248 (100.00)	101 (100.00)	52 (100.00)	11 (100.00)	5 (100.00)	417 (100.00)

chi-square = 18.32035 sig = 0.3055

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐต่างมีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 18.32035,

sig = 0.3055) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐในทุกระดับความต้องการ มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง แบ่งเป็นผู้ที่ต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐในระดับมากที่สุดร้อยละ 37.10 ระดับมากร้อยละ 41.59

ตาราง 40 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ

ระดับความต้องการ การเข้าศึกษา	ระดับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	13 (22.03)	13 (12.75)	10 (6.90)	5 (6.03)	2 (7.14)	43 (10.31)
มาก	13 (22.03)	18 (17.65)	22 (15.27)	13 (15.66)	4 (14.29)	70 (16.79)
ปานกลาง	14 (23.73)	48 (47.06)	60 (41.38)	33 (39.76)	8 (28.57)	163 (39.09)
น้อย	7 (11.80)	12 (11.76)	32 (22.07)	19 (22.89)	2 (7.14)	72 (17.26)
น้อยที่สุด	12 (20.35)	11 (10.78)	21 (14.48)	13 (15.66)	12 (42.86)	69 (16.55)
รวม	59 (100.00)	102 (100.00)	145 (100.00)	83 (100.00)	28 (100.00)	417 (100.00)

chi-square = 18.3205 sig = 0.3055

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนต่างกัน มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\chi^2 = 48.41418$ sig = 0.0000) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชนในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.72 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง เช่นเดียวกันผู้ที่มีความต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับอื่น

ตาราง 41 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจกับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน

ระดับความต้องการ การเข้าศึกษา	ระดับความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	14 (32.56)	17 (23.94)	20 (12.27)	5 (6.94)	12 (17.39)	68 (16.27)
มาก	6 (13.96)	16 (22.54)	33 (20.25)	13 (18.06)	14 (20.29)	82 (19.62)
ปานกลาง	15 (34.88)	29 (40.85)	68 (41.72)	34 (47.22)	21 (30.43)	167 (39.95)
น้อย	4 (9.30)	4 (5.63)	27 (16.56)	17 (23.61)	5 (7.25)	57 (13.64)
น้อยที่สุด	4 (9.30)	5 (7.04)	15 (9.20)	3 (4.17)	17 (24.64)	44 (10.52)
รวม	43 (100.00)	71 (100.00)	163 (100.00)	72 (100.00)	69 (100.00)	418 (100.00)

$\chi^2 = 48.41418$ sig = 0.0000

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร

ธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่างกัน มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square = 281.74280, sig = 0.0000) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.85 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผู้ที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับมาก ร้อยละ 42.45 และระดับน้อย ร้อยละ 47.67 ส่วนผู้ที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 41.67 ส่วนผู้ที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 71.42 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจน้อยที่สุด และผู้ที่ต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.58 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมากที่สุด

ตาราง 42 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ระดับความต้องการ การเข้าศึกษา	ระดับความต้องการเรียนหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	43 (56.58)	17 (16.04)	6 (4.20)	2 (2.78)	–	68 (16.27)
มาก	19 (25.00)	39 (36.79)	19 (13.29)	5 (6.94)	–	82 (19.62)

ตาราง 42 (ต่อ)

ระดับความต้องการ	ระดับความต้องการเรียนหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา					รวม
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
การเข้าศึกษา	15	45	77	30	3	167
	(15.79)	(42.45)	(53.85)	(41.67)	(14.29)	(13.64)
น้อย	-	5	25	24	3	57
	-	(4.72)	(17.48)	(33.33)	(14.29)	(13.64)
น้อยที่สุด	2	-	16	11	15	44
	(2.63)	-	(11.19)	(15.28)	(71.42)	(10.52)
รวม	76	106	143	72	21	418
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

chi-square = 281.74280 sig = 0.0000

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจกับความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนหลักสูตร
ด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่างกัน มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
(chi-square = 83.38048, sig = 0.0000) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการ
เรียนหลักสูตร ด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในระดับปานกลางร้อยละ
46.21 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลาง
เช่นเดียวกับผู้ที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ ของสถาบันเทคโนโลยีราชม
งคลในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 42.86 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้าน

บริหารธุรกิจในระดับน้อยที่สุด และผู้ที่ต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในระดับมากที่สุดร้อยละ 35.59 มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุด

ตาราง 43 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ระดับความต้องการ การเข้าศึกษา	ระดับความต้องการเรียนหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	21 (35.59)	19 (18.45)	19 (13.10)	8 (9.64)	1 (3.57)	68 (16.27)
มาก	15 (25.42)	26 (25.24)	31 (21.38)	9 (10.84)	1 (3.57)	82 (19.62)
ปานกลาง	18 (30.51)	40 (38.83)	67 (46.21)	31 (37.35)	11 (39.29)	167 (39.95)
น้อย	3 (5.09)	11 (10.68)	17 (11.72)	23 (27.74)	3 (10.71)	57 (13.64)
น้อยที่สุด	2 (3.39)	7 (6.68)	11 (7.59)	12 (14.46)	12 (42.86)	44 (10.52)
รวม	59 (100.00)	103 (100.00)	145 (100.00)	83 (100.00)	28 (100.00)	418 (100.00)

chi-square = 83.38048 sig = 0.0000

ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตาม
แบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดใน
ด้านบริหารธุรกิจต่างกัน ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามแบบพ่อ แม่ พี่ น้อง ต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\chi^2 = 26.69007$,
 $\text{sig} = 0.0451$) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับ
ปานกลางร้อยละ 36.53 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามแบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง ใน
ระดับปานกลาง ผู้ที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมาก ร้อยละ
33.78 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามแบบพ่อ แม่ พี่ น้อง ในระดับน้อย ส่วนผู้ที่ให้
ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.29 ให้ความสำคัญ
กับการเลือกเรียนตามแบบพ่อ แม่ พี่ น้อง ในระดับน้อยที่สุด เช่นเดียวกับผู้ที่ให้ความสำคัญ
กับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับน้อยร้อยละ 35.42 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ
57.14

ตาราง 44 ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตาม
แบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง

การเลือกเรียน ตามแบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	2 (1.79)	2 (2.70)	6 (3.59)	4 (8.33)	– (–)	14 (3.38)
มาก	7 (6.25)	6 (8.11)	4 (2.40)	4 (8.33)	1 (7.14)	22 (5.30)
ปานกลาง	29 (25.89)	19 (25.68)	61 (36.53)	8 (16.67)	3 (21.43)	120 (28.92)

ตาราง 44 (ต่อ)

การเลือกเรียน	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ตามแบบ พ่อ แม่	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	จำนวน
พี่ น้อง						
น้อย	30 (26.79)	25 (33.78)	55 (32.93)	15 (31.25)	2 (14.29)	127 (30.60)
น้อยที่สุด	44 (39.29)	22 (29.73)	41 (14.55)	17 (35.45)	8 (54.14)	132 (31.81)
รวม	112 (100.00)	74 (100.00)	167 (100.00)	48 (100.00)	14 (100.00)	415 (100.00)

chi-square = 26.69007 sig = 0.0451

ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตามกลุ่ม
ดาราหรือนักร้องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดใน
ด้านบริหารธุรกิจต่างกัน ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามกลุ่มดาราหรือนักร้องที่เรียน
อยู่ในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น
ร้อยละ 95 (chi-square = 35.22068, sig = 0.0037) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้
ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลางร้อยละ 39.28 ให้ความสำคัญ
กับการเลือกเรียนตามกลุ่มดาราหรือนักร้องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจใน
ระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุด
ร้อยละ 48.25 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามกลุ่มดาราหรือนักร้องที่เรียนอยู่ใน
ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับน้อยที่สุด เช่นเดียวกับผู้ที่ให้ความสำคัญกับ

ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมาก ร้อยละ 33.78 ระดับน้อย ร้อยละ 45.83
และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 78.57

ตาราง 45 ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตาม
กลุ่มตาราหรือนักท่องเที่ยวที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

การเลือกเรียน ตามกลุ่มตาราหรือนัก ท่องเที่ยว	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	1 (0.88)	1 (1.35)	7 (4.17)	1 (2.09)	-	10 (2.39)
มาก	8 (7.02)	5 (6.76)	6 (3.57)	4 (8.33)	-	23 (5.50)
ปานกลาง	27 (23.68)	19 (25.68)	42 (25.00)	7 (14.58)	3 (14.29)	97 (23.21)
น้อย	23 (20.17)	24 (32.78)	66 (27.98)	14 (45.83)	1 (78.57)	128 (38.25)
น้อยที่สุด	55 (48.25)	25 (33.78)	47 (27.98)	22 (45.83)	11 (78.57)	160 (38.28)
รวม	114 (100.00)	74 (100.00)	168 (100.00)	48 (100.00)	14 (100.00)	418 (100.00)

chi-square = 35.22068 sig = 0.0037

ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตาม
เพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกัน

ผลการศึกษพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดใน
ด้านบริหารธุรกิจต่างกัน ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือ
มีความคิดเหมือนกันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-
square = 29.52538, sig = 0.0206) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความ
ถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 42.85 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียน
ตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันในระดับน้อยที่สุด ส่วนผู้ที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้าน
บริหารธุรกิจในระดับมากที่สุดร้อยละ 29.20 ระดับมาก ร้อยละ 47.30 ระดับปานกลาง
ร้อยละ 37.35 และระดับน้อยร้อยละ 22.92 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนตามเพื่อนที่
อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกันในระดับปานกลาง

ตาราง 46 ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนตาม
เพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกัน

การเลือกเรียน ตามกลุ่มเพื่อนที่ อยู่ในกลุ่มเดียวกัน	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	13 (11.51)	6 (8.11)	18 (10.84)	5 (10.41)	3 (21.43)	45 (10.84)
มาก	21 (18.58)	18 (24.32)	30 (18.07)	8 (16.67)	2 (14.29)	79 (19.04)
ปานกลาง	33 (29.20)	35 (47.31)	62 (37.35)	17 (35.42)	1 (7.14)	148 (35.66)
น้อย	26 (23.01)	7 (9.46)	40 (24.10)	11 (22.92)	2 (14.29)	86 (20.72)
น้อยที่สุด	20 (17.70)	8 (10.81)	16 (9.64)	7 (14.58)	6 (42.85)	57 (13.74)
รวม	113 (100.00)	74 (100.00)	166 (100.00)	48 (100.00)	14 (100.00)	415 (100.00)

chi-square = 29.52538 sig = 0.0206

ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใคร

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจต่างกัน ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใครต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\chi^2 = 51.57829$, $\text{sig} = 0.0000$) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับน้อย ร้อยละ 35.42 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนด้วยตนเองในระดับมากที่สุด และมากจำนวนเท่ากัน ส่วนผู้ที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุดร้อยละ 74.56 ระดับมากร้อยละ 45.95 ระดับปานกลางร้อยละ 51.19 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 64.29 ให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนด้วยตนเองในระดับมากที่สุด

ตาราง 47 ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับการเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใคร

การเลือกเรียน ด้วยตนเอง	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	85 (74.56)	34 (45.95)	86 (51.19)	17 (35.42)	9 (64.29)	231 (55.26)
มาก	18 (15.79)	28 (37.84)	56 (33.33)	17 (35.42)	1 (7.14)	120 (28.71)
ปานกลาง	9 (7.90)	8 (10.81)	23 (13.69)	9 (18.75)	2 (14.29)	51 (12.20)
น้อย	2 (1.75)	3 (4.05)	1 (0.60)	5 (10.41)	1 (7.14)	12 (2.87)

ตาราง 47 (ต่อ)

การเลือกเรียน ด้วยตนเอง	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
น้อยที่สุด	-	1 (1.35)	2 (1.19)	-	1 (7.14)	4 (0.96)
รวม	114 (100.00)	74 (100.00)	168 (100.00)	48 (100.00)	14 (100.00)	418 (100.00)

chi-square = 51.57829 sig = 0.0000

ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับพ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครอง
ตัดสินใจในการเลือกเรียน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดใน
ด้านบริหารธุรกิจต่างกัน ให้ความสำคัญกับการที่ พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจใน
การเลือกเรียนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (chi-square =
19.06711, sig = 0.2652) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้าน
บริหารธุรกิจในระดับมากร้อยละ 31.50 ระดับปานกลาง ร้อยละ 30.12 ระดับน้อยร้อยละ
43.75 ให้ความสำคัญกับการที่ พ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน ใน
ระดับปานกลางส่วนผู้ที่ให้ความสำคัญกับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุด ร้อย
ละ 24.56 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 35.71 ให้ความสำคัญกับการที่ พ่อ แม่ ญาติหรือผู้
ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียนในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 48 ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดในด้านบริหารธุรกิจกับพ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครอง
ตัดสินใจในการเลือกเรียน

พ่อ แม่ ญาติ หรือ ผู้ปกครองตัดสินใจ ในการเลือกเรียน	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจ					รวม จำนวน
	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	
มากที่สุด	8 (7.02)	4 (5.48)	10 (6.02)	3 (6.25)	-	25 (6.02)
มาก	16 (14.04)	17 (23.29)	23 (13.86)	3 (6.25)	2 (14.29)	61 (14.70)
ปานกลาง	41 (35.96)	23 (31.50)	50 (30.12)	21 (43.75)	2 (14.29)	137 (33.01)
น้อย	21 (18.42)	20 (27.40)	42 (25.30)	10 (20.83)	5 (35.74)	98 (23.62)
น้อยที่สุด	28 (24.56)	9 (12.33)	41 (24.70)	11 (22.92)	5 (35.71)	94 (22.65)
รวม	114 (100.00)	73 (100.00)	166 (100.00)	48 (100.00)	14 (100.00)	415 (100.00)

chi-square = 19.06711 sig = 0.2652

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlation)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งสามารถแบ่งตัวแปรในการวิเคราะห์ได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. ความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น

1.1 ความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย

- ความต้องการศึกษาต่อเมื่อจบชั้น ม.3 (D1)
- ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2)
- การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3)
- การนำความรู้ด้านช่างเทคนิคไปใช้ประกอบอาชีพ (D4)
- ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษา (D5)
- ความต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D6)

1.2 ความต้องการด้านหลักสูตรเนื้อหาของการเรียนการสอน ประกอบด้วย

- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด (D7)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบัญชี (D9)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร (D12)
- ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13)
- ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ (D14)

- ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15)
- ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16)
- ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (D17)

1.3 ความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา ประกอบด้วย

- ความต้องการให้สถานศึกษาตั้งในเขตชุมชน (D18)
- ความต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมือง (D19)
- ความต้องการให้สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวกในสถานศึกษาที่เลือกเรียน (D20)
- ความต้องการที่จอดรถภายในสถานศึกษา (D21)
- ความต้องการด้านสถานที่, สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่สวยงาม สะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ (D22)
- ความต้องการหอพักภายในสถานศึกษา (D23)

1.4 ความต้องการด้านการสื่อสารการ โน้มน้าวจิตใจของสถานศึกษา ประกอบด้วย

- ความต้องการให้มีการแนะนำในการเลือกเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ (D24)
- ความต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D25)

1.5 ค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจประกอบด้วย

- ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าด้านช่างเทคนิค (E1)
- ค่าใช้จ่ายในการเรียนต่ำกว่าด้านช่างเทคนิค (E2)
- ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าด้านเกษตรกรรม (E3)

1.6 สื่อในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย

- สื่อหนังสือพิมพ์ (M1)
- สื่อวิทยุ (M2)

- สื่อป้ายโฆษณากลางแจ้ง (M3)
- สื่อ ครู-อาจารย์แนะแนวของนักเรียน (M4)
- สื่อ ครู-อาจารย์ของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (M5)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น

2.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- การแต่งกายในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F1)
- ภาษาที่ใช้พูดในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F2)
- อาหารการกินในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F3)
- ความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม (F4)
- การมีคนเชื้อสายเดียวกันในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F5)
- ค่าสนาทันนักเรียนส่วนใหญ่นับถือในโรงเรียน (F6)
- การอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกัน กับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)
- การเลือกเรียนตามแบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง (F8)

2.2 ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย

- การเลือกเรียนตามกลุ่มตาราหรือนักวิ่งที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F9)
- การเลือกเรียนตามกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกัน (F10)
- การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใคร (F11)
- พ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12)
- บทบาทหน้าที่ของนักเรียนขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อนโรงเรียน หรือครอบครัว (F13)

2.3 ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย

- อายุของนักเรียน (F14)
- รายได้ของครอบครัว (F15)
- รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน (F16)
- ลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน (F17)

2.4 ปัจจัยด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย

- การได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18)
- การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)
- การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20)
- ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F21)
- ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน (F22)

1. ความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D1-D6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90 กับ

- ปัจจัยด้านสังคม (F9-F13) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 17.27 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1727 **) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2) กับ พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12) แสดงว่าผู้ปกครอง พ่อ แม่ หรือญาติมีส่วนตัดสินใจในการเลือกเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเพื่อจบการศึกษา (D5) กับ พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12) นอกเหนือจากพ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครอง มีส่วนตัดสินใจในการเลือกเรียนของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ยังมีส่วนสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

- ปัจจัยด้านบุคคล (F14-F17) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 16.89 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1689^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจ (D6) กับอายุของกลุ่มตัวอย่าง (F14)

2. ความต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจ (D6) กับรายได้ของครอบครัว (F15) กลุ่มตัวอย่างต้องการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจเนื่องด้วยรายได้ของครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ถึง 10,000 บาท

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 40.54 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.4054^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2) กับรายได้รับข่าวสารข้อมูลของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19) กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจเมื่อได้รับข่าวสารข้อมูลของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ

2. ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2) กับการได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20) นอกจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ แล้วยังมีการไปสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจด้วย

3. ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2) กับความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F21) เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างใช้ประกอบในการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ

4. ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D2) กับความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง (F22) ความถนัดด้านบริหารบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ

5. การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3) กับการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)

6. การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3) กับการได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20)

7. การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3) กับความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F21)

8. การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3) กับความถนัดด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง (F22)

การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างไปใช้ประกอบอาชีพนั้นขึ้นอยู่กับ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ นอกจากนั้นยังเกี่ยวกับความเชื่อที่มีต่อการศึกษาด้านนี้และความถนัดด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 13.14 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1314^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ (D3) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)

2. ความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อสำเร็จการศึกษา (D5) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้เห็นคนในหมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอเดียวกันที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจ เมื่อสำเร็จการศึกษาและนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพให้ประสบผลสำเร็จ

2. ความต้องการด้านหลักสูตรเนื้อหาของการเรียนการสอนเกี่ยวกับสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจต้องการเรียน (D7-D13) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90 กับ

- ปัจจัยด้านสังคม (F9-F13) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 21.52 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2152^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด (D7) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียนหรือครอบครัว (F13)
2. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8) กับการเลือกเรียนโดยพ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12)
3. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียนหรือครอบครัว (F13)
4. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาบัญชี (D9) กับการเลือกเรียนโดย พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12)
5. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียน หรือครอบครัว (F13)
6. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียน หรือครอบครัว (F13)
7. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร (D12) กับการเลือกเรียนโดย พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12)
8. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร (D12) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียนหรือครอบครัว

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง ขึ้นอยู่กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน โรงเรียน หรือครอบครัวและประกอบกับการที่พ่อ แม่ ญาติ หรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจได้ว่าจะเลือกเรียนในสาขาวิชาใด

- ปัจจัยด้านบุคคล (F14+F17) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 22.49 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2249^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด (D7) กับรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง (F16)
2. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8) กับอายุของกลุ่มตัวอย่าง
3. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8) กับรายได้ของครอบครัว (F15)
4. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10) กับรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง (F16)
5. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10) กับลักษณะงานส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง (F17)
6. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร (D12) กับลักษณะงานส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง (F17)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาการตลาด การบริหารงานบุคคล และสาขาวิชาการเงินและการธนาคารนั้น ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจเลือกเป็นตัวแทนตัวแปรเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวัน และลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจจะเกี่ยวกับ อายุ และรายได้ของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 38.98 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.3898^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย
 - 1.1 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด (D7)
 - 1.2 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเลขานุการ (D8)
 - 1.3 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบัญชี (D9)
 - 1.4 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10)

- 1.5 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11)
- 1.6 ความต้องการเรียนในสาขาการเงินและการธนาคาร (D12)
- 1.7 ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13)
2. ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจประกอบด้วย
 - 2.1 การได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18)
 - 2.2 การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)
 - 2.3 การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20)
 - 2.4 ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F21)
 - 2.5 ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน (F22)

ตัวแปรทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ

1. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบัญชี (D9) กับการได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18)
2. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11) กับการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)
3. ความต้องการเรียนในสาขาวิชา การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11) กับการได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20)
4. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13) กับการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)

5. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13) กับการได้ไป
สอบถามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ
(F20)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจค่อนข้างมาก โดยเห็นได้จากการที่มีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันน้อยกว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ปัจจัยด้านจิตวิทยาช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจค่อนข้างมาก

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 14.53 (มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1453^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด (D7) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)
2. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบัญชี (D9) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)
3. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล (D10) กับการมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม (F4)
4. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11) กับการใช้พูดในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F2)
5. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (D11) กับการอาหารการกินในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F3)
6. ความต้องการเรียนในสาขาการเงินและการธนาคาร (D12) กับการมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม (F4)
7. ความต้องการเรียนในสาขาการเงินและการธนาคาร (D12) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)

8. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13) กับการมีคิน
เชื้อสายเดียวกันในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F5)

9. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (D13) กับการอยู่ใน
หมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7)

ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ปัจจัย
วัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก ส่วนใหญ่เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการอยู่ใน
หมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจและมีตัว
แปรอื่นเป็นส่วนเสริมในการตัดสินใจในการเลือกเรียนในแต่ละสาขาวิชา เช่น การมีหน้า
มีตาของครอบครัวในสังคมที่มีผลในการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล
และสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร ส่วนตัวแปรด้านภาษาที่ใช้พูดและอาหารการกินใน
โรงเรียนที่เลือกเรียน มีผลในการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ
การท่องเที่ยว อาจเนื่องมาจากสาขาวิชานี้เป็นสาขาที่ใช้ทักษะการพูดและการทำอาหารใน
การเรียนการสอน

3. ความต้องการด้านสถานศึกษาที่ต้องการเรียน (D14-D15) มีความสัมพันธ์ในทิศทาง
เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 17.40 (ค่าสัมประ
สิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1740^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับ ภาษาที่ใช้พูด
ในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F2)

2. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับ ความมีหน้ามี
ตาของครอบครัวในสังคม (F4)

3. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับ การเลือกเรียน
ตามแบบ พ่อ แม่ พี่ น้อง (F8)

ความต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชนของกลุ่มตัวอย่างนั้น กลุ่มตัวอย่างใช้ตัวแปรที่เกี่ยวกับภาษาที่ใช้พูดในโรงเรียนที่เลือกเรียนมาประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียนในสถานศึกษาของเอกชน อาจเนื่องมาจากต้องการสื่อสารได้อย่างสะดวกราบรื่น นอกจากนี้การเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าสถานศึกษาของรัฐ ทำให้เป็นสิ่งที่แสดงความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคมได้ และการเลือกเรียนในสถานศึกษาของเอกชน กลุ่มตัวอย่างอาจตัดสินใจเลือกตามพ่อ แม่ พี่ น้อง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง

- ปัจจัยด้านสังคม (F9-F13) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 26.51 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2651^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐ (D14) กับการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองไม่ได้เลือกตามแบบใคร (F11)
2. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับการเลือกเรียนตามกลุ่มตาราหรือன்றรื่องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F9)
3. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับพ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน (F12)

การที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐเป็นการที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจด้วยตนเองไม่ได้เลือกตามแบบใคร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชนนั้น เป็นการเลือกตามกลุ่มตาราหรือன்றรื่องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจและเลือกโดยมี พ่อ แม่ ญาติหรือผู้ปกครองตัดสินใจให้

- ปัจจัยด้านบุคคล (F14-F17) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 25.55 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2555^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับอายุของกลุ่มตัวอย่าง (F14) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนในสถานศึกษาเอกชน โดยคำนึงถึงอายุให้เหมาะสมกับสถานศึกษา

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 23.33 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.2333^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (D15) กับการได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนโดยได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากบุคคลรอบข้าง

4. ความต้องการด้านหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ (D16-D17) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90 กับ

- ปัจจัยด้านสังคม (F9-F13) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 15.81 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1581^{**})

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 32.00 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.3200^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการด้านหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจประกอบด้วย

1.1 ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16)

1.2 ความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (D17)

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจประกอบด้วย

2.1 การได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18)

2.2 การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)

2.3 การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F20)

2.4 ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้าน
บริหารธุรกิจ (F21)

2.5 ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน (F22)

ตัวแปรทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น
ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ

1. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16) กับการได้รับการชักจูงหรือแนะนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว (F18)
2. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16) กับการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (F19)
3. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (D17) กับการได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F19)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านจิตวิทยาในการตัดสินใจเลือกหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจต่าง ๆ ค่อนข้างมาก โดยมีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันน้อย แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ปัจจัยด้านจิตวิทยาช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจค่อนข้างมาก

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 11.45 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1145^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (D17) กับความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม (F14)
2. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (D17) กับการที่มีคนเชื้อสายเดียวกันในโรงเรียนที่เลือกเรียน (F5)

การที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพราะว่าทำให้ครอบครัวมีหน้ามีตาในสังคม อีกทั้งมีคนเชื้อสายเดียวกัน เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เลือกเรียน เรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- ปัจจัยด้านบุคคล (F14-F17) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 14.02 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1402^*)

1. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16) กับรายได้ของครอบครัว (F15)
2. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (D16) กับลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นตนเองของกลุ่มตัวอย่าง (F17)

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยให้ความสำคัญกับรายได้ของครอบครัวรวมทั้งลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

5. ความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา (D18-D23) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 13.29 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1329^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมือง (D19) กับความมีหน้ามีตาของครอบครัวในสังคม (F4)

การที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมืองเนื่องจากทำให้ครอบครัวมีหน้ามีตาในสังคม

- ปัจจัยด้านสังคม (F9-F13) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 14.72 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1472^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการเดินทางไปเรียนได้สะดวกในสถานศึกษาที่เลือกเรียน (D20) กับบทบาทหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อนโรงเรียน หรือครอบครัว (F13)
กลุ่มตัวอย่างต้องการเดินทางไปเรียนได้สะดวกในสถานที่เลือกเรียนโดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อนโรงเรียนหรือครอบครัว

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 13.40 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1340^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการสถานที่สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่สวยงาม สะอาด ร่มรื่น (D22) กับความเชื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F21)

กลุ่มตัวอย่างต้องการให้สถานที่สภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาสวยงาม สะอาด ร่มรื่น โดยคำนึงถึงความเชื่อที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

6. ความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษา (D24-D25) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90 กับ

- ปัจจัยด้านจิตวิทยา (F18-F22) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 34.34 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.3434^{**}) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาประกอบด้วย
 - 1.1 ความต้องการให้มีการแนะแนวในการเลือกเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ (D24)
 - 1.2 ความต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D25)

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย

2.1 การได้รับการชักจูงหรือนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์

ครอบครัว (F18)

2.2 การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
จากสื่อต่าง ๆ (F19)

2.3 การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้าน
บริหารธุรกิจ (F20)

2.4 ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้าน
บริหารธุรกิจ (F21)

2.5 ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน (F22)

ตัวแปรทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดง
ให้เห็นว่า การสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านจิตวิทยา ในการทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีว
ศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00 กับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (F1-F8) มีความสัมพันธ์ร้อยละ 12.25 (ค่าสัมประ-
สิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1225^*) ประกอบด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันคือ

1. ความต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีว
ศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (D25) กับการอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่
ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (F7) กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าว
สารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ โดยคำนึงถึงการอยู่ในหมู่บ้าน
ตำบล อำเภอเดียวกันกับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

สรุป ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านจิตวิทยา รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม และปัจจัยด้านบุคคล ดังนั้นในการเลือกปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาใช้ในแผนงานเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ การให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านจิตวิทยาเป็นปัจจัยอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยอื่น ๆ ประกอบกัน

ตาราง 49 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยสรุประหว่างความต้องการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์			
	F1-F8	F9-F13	F14-F17	F18-F22
D1-D6	0.1314*	0.1727**	0.1689**	0.4054**
D7-D13	0.1453*	0.2152**	0.2249**	0.3898**
D14-D15	0.1740**	0.2651**	0.2555**	0.2333**
D16-D17	0.1145*	0.1581**	0.1402*	0.3200**
D18-D23	0.1329*	0.1742*	0.1002	0.1340*
D24-D25	0.1225*	0.0320	0.0881	0.3434**
E1-E3	0.0347	-0.0712	-0.0287	0.0743
M1-M5	-0.0194	-0.0679	-0.0459	0.0034

* = ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.00

** = ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงเส้นต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.90

การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Test)

การทดสอบสมมติฐานในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจคือ

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประกอบด้วย วัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษา
ด้านบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.0777)
2. ปัจจัยด้านสังคม (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.1033)

ตาราง 50 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษา
ด้านบริหารธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับ
อาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์			
	F1-F8	F9-F13	F14-F17	F18-F22
D2	0.0777	0.1033	0.1250*	0.3689**

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

(SUMMARY IMPLICATIONS AND RECOMMENDATIONS)

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 44 โรงเรียน มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 419 ตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล สังคมและเศรษฐกิจ
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
- ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ กับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งผลสรุปมีดังต่อไปนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด เชียงราย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ตาราง 3) บิดาและมารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม (ตาราง 4 และ 5) ซึ่งตัวนักเรียนอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ตาราง 6) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 17.42 อำเภอพาน ร้อยละ 11.70 อำเภอแม่จัน ร้อยละ 9.55 (ตาราง 7) สำหรับรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,000-20,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 84.48 (ตาราง 8) โดยมีโปรแกรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ โปรแกรมคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 34.61 โปรแกรมคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 13.60 (ตาราง 9)

2. ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 6 ส่วนคือ

2.1 ความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการในระดับมาก (3.41-4.20) โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.94 (ตาราง 10)

2.2 ความต้องการด้านหลักสูตรเนื้อหาของการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจเกี่ยวกับ

- สาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจที่นักเรียนต้องการเรียน พบว่ามีความต้องการเรียนในสาขาวิชาการเงินและการธนาคารมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย = 3.47 (ตาราง 12)

- สถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่นักเรียนต้องการพบว่า มีความต้องการเรียนในสถาบันการศึกษาของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.38 (ตาราง 13)

- หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจที่นักเรียนต้องการเรียนพบว่ามีความต้องการในหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษามากกว่าหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.34 (ตาราง 14)

2.3 ความต้องการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการดังนี้ (ตาราง 15)

อันดับ 1 ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าด้านช่างเทคนิค

อันดับ 2 ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าด้านเกษตรกรรม

อันดับ 3 ค่าใช้จ่ายในการเรียนต่ำกว่าด้านช่างเทคนิค

2.4 ความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจพบว่านักเรียนมีความต้องการในระดับมากที่สุด (4.21-5.00) โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 4.50 (ตาราง 16)

2.5 ความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจพบว่านักเรียนมีความต้องการในระดับมาก (3.41-4.20) โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 4.17 (ตาราง 17)

2.6 ความต้องการสื่อในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการดังนี้ (ตาราง 18)

อันดับ 1 ครู-อาจารย์แนะแนวของตัวนักเรียน

อันดับ 2 ครู-อาจารย์แนะแนวสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

อันดับ 3 หนังสือพิมพ์

อันดับ 4 ป้ายโฆษณากลางแจ้ง

อันดับ 5 วิทยุ

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

3.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (2.61-
3.40) โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.23 (ตาราง 19)

3.2 ปัจจัยด้านสังคม พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (2.61-3.40)
โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.03 (ตาราง 20)

3.3 ปัจจัยด้านบุคคล พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับมาก (3.41-4.20) โดย
มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.01 (ตาราง 21)

3.4 ปัจจัยด้านจิตวิทยา พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับมาก (3.41-4.20)
โดยมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.59 (ตาราง 22)

4. ปัญหาในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

ปัญหาที่คาดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจ มีดังนี้ (ตาราง 23)

อันดับ 1 สภาพทางการเงินของครอบครัว

อันดับ 2 ความไม่เข้าใจในหลักสูตรการเรียน การสอน ทำให้เรียนยาก

อันดับ 3 การไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้าที่จะเรียนต่อด้าน

บริหารธุรกิจ

อันดับ 4 ความปลอดภัยในชีวิตเมื่ออยู่ในฐานะนักเรียนของสถานศึกษานั้น

อันดับ 5 ความยากลำบากจากการเดินทางไปเรียน

อันดับ 6 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานศึกษาไม่เพียงพอ

อันดับ 7 การพักอาศัยหรือที่อยู่อาศัยเมื่อไปเรียนที่อำเภออื่น

อันดับ 8 การจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไม่เรียบร้อย
ไม่สวยงาม

5. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

การทดสอบความสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

5.1 การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square test)

5.2 การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

(coefficient of correlation)

การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์

ผลของการทดสอบพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพศชายและหญิง มีความ
ต้องการเข้าศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ต่างกัน (ตาราง 24) เมื่อแยกออกเป็นแต่ละโปรแกรม
การเรียน พบว่ามีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ต่างกัน
(ตาราง 25) เช่นเดียวกับความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจ (ตาราง 33)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจแต่ละระดับมีความต้องการแตกต่างกันในเรื่องของ

- ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน (sig = 0.0000)
- ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

(sig = 0.0000)

- ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล (sig = 0.0000)

แต่พบว่ามีความต้องการไม่แตกต่างกันในเรื่องของความต้องการเรียนใน
สถานศึกษาของรัฐ (sig = 0.3055)

จากการทดสอบพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจที่เป็นของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ความต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชนต่างกัน (มีค่า $\text{sig} = 0.0000$ และ 0.0004 ตามลำดับ)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละโปรแกรมการเรียนพบว่ามีความต้องการเรียนในหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ ที่เป็นของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ($\text{sig} = 0.02271$) ในสาขาวิชาการเลขานุการ ($\text{sig} = 0.00002$) และการบัญชี ($\text{sig} = 0.00025$) ต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญแตกต่างกันในเรื่องของ

- การเลือกเรียนตามแบบพ่อแม่ พี่ น้อง ($\text{sig} = 0.0451$)
- การเลือกเรียนตามกลุ่มดาราหรือนักร้องที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ($\text{sig} = 0.0037$)
- การเลือกเรียนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือความคิดเหมือนกัน ($\text{sig} = 0.0206$)
- การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองได้เลือกตามแบบใคร ($\text{sig} = 0.0000$)

การทดสอบความสัมพันธ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากผลการทดสอบพบว่าความต้องการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ดังต่อไปนี้ (ตาราง 49)

1. ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์
ในทิศทางเดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 13.14
- ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 17.27
- ปัจจัยด้านบุคคล มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 16.89
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 40.54

2. ความต้องการเรียนในสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทาง
เดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 14.53
- ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 21.52
- ปัจจัยด้านบุคคล มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 22.49
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 38.98

3. ความต้องการเรียนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมี
ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 17.40
- ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 26.51
- ปัจจัยด้านบุคคล มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 25.55
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 23.33

4. ความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทาง
เดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 11.45
- ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 15.81
- ปัจจัยด้านบุคคล มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 14.02
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 32.00

5. ความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 13.29
- ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 14.72
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 13.40

6. ความต้องการด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ

- ปัจจัยด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 12.25
- ปัจจัยด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์ ร้อยละ 34.34

อภิปรายผลการวิจัย

(Implications)

การศึกษาความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย สามารถแยกอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายมีความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับปานกลางและมีความต้องการนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพในระดับมาก รวมทั้งมีความต้องการประกอบอาชีพด้านบริหารธุรกิจเมื่อจบการศึกษาในระดับมาก และมีความต้องการมากที่สุดเกี่ยวกับการมีรายได้สูงเมื่อจบการศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจ ที่ให้เห็่นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจพอสมควร รวมถึงต้องการที่ประกอบอาชีพทางด้านการบริหารธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จจนมีรายได้สูง ส่วนความต้องการนำความรู้ด้านช่างเทคนิคไปใช้ประกอบอาชีพนั้น นักเรียนมีความต้องการในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน เป็นผลจากการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีโปรแกรมการเรียนด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมธุรกิจแล้วพบว่ามีความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับมากที่สุด

สำหรับความต้องการด้านหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการเรียนในสาขาวิชาการตลาด การเลขานุการ การบัญชี การบริหารงานบุคคล การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว การจัดการทั่วไป ในระดับปานกลาง ส่วนสาขาวิชาการเงินและการธนาคารนั้นมีความต้องการเรียนในระดับมาก ส่วนทางด้านสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ นักเรียนมีความต้องการเรียนในสถานศึกษาของรัฐมากกว่าของเอกชน แต่เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจพบว่าความต้องการเรียนหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจที่เป็นของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กับสถานศึกษาของเอกชนมากกว่าสถานศึกษาของรัฐ

ทางด้านความต้องการด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เลือกให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจสูงกว่าด้านช่างเทคนิค มากกว่าค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าด้านเกษตรกรรมและค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าด้านช่างเทคนิค

เกี่ยวกับความต้องการด้านการจัดสถานที่ของสถานศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการมากที่สุดต่อการสามารถเดินทางไปยังสถานศึกษาที่เลือกเรียนได้สะดวก ต้องการให้มีที่จอดรถภายในสถานศึกษาและต้องการให้สถานที่ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีความสะอาด สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบ ในเรื่องเกี่ยวกับความต้องการให้สถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตชุมชนหรือตั้งอยู่ในอำเภอเมืองและความต้องการหอพักภายในสถานศึกษานั้น นักเรียนมีความต้องการในระดับมาก

ด้านความต้องการในการสื่อสารการแนะนำวงใจของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการให้มีการแนะนำในการเลือกเรียนในสาขาวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ และต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในระดับมาก โดยผ่านสื่อในการเสนอข่าวสารที่เป็นครู-อาจารย์แนะนำทางตัวนักเรียนเองเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองคือ ครู-อาจารย์แนะนำของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจ อันดับสามคือ สื่อหนังสือพิมพ์ อันดับสี่คือ ป้าย

โฆษณากลางแจ้ง อันดับสุดท้ายคือ เสนอข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจทางวิทยุ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในระดับอาชีวศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้าน

บริหารธุรกิจ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา เมื่อพิจารณาผลของการวิเคราะห์โดยรวม พบว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับปัจจัยด้านสังคม สำหรับปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยานั้นมีความสัมพันธ์ในระดับมาก

หากพิจารณาถึงส่วนย่อยในแต่ละปัจจัยพบว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในโรงเรียนที่เลือกเรียนเช่น ภาษาที่ใช้พูด การแต่งกาย อาหาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาของนักเรียนในระดับมาก ปัจจัยด้านสังคมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองนั้นมีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน ส่วนปัจจัยด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการได้รับการชักจูงหรือนำจากเพื่อนครู-อาจารย์ ครอบครัว การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ รวมไปถึงความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับมาก

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ กับความต้องการเข้าศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ พบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยาและปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาร้อยละ 36.89 และ 12.50 ตามลำดับ โดยสามารถแยกเป็นปัจจัยย่อยได้ดังนี้

1. ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 43.33)
2. ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน (ร้อยละ 39.68)
3. การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 26.08)
4. การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ (ร้อยละ 19.80)
5. รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน (ร้อยละ 14.21)

ดังนั้นจากผลของการวิเคราะห์ทำให้เห็นได้ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวนักเรียนคือ ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ รวมไปถึงลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน ประกอบกับการได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา การได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับการชักจูงหรือนำแนะจากเพื่อน ครู-อาจารย์หรือครอบครัว ตลอดจนความถนัดของตัวนักเรียนในด้านบริหารธุรกิจทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสนใจและต้องการเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

3. ปัญหาในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

ปัญหาในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คิดว่าจะพบคือ สถานภาพทางการเงินของครอบครัว เนื่องจากอาชีพของบิดา มารดาของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นอาชีพทางเกษตรกรรมมีรายได้ไม่คงที่แน่นอน ปัญหาที่สำคัญอีกหนึ่งปัญหาคือ ความไม่เข้าใจในหลักสูตร การเรียน การสอนในระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ อาจทำให้ยัง ไม่มีความแน่ใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับนี้ ประกอบกับปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตเมื่อเลือกเรียนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ปัญหาเรื่องของการเดินทางไปเรียนยังสถาน

ศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ อันเนื่องมาจากสถานศึกษาประเภทที่ตั้งขึ้นมา
ก่อนอยู่ในอำเภอเมือง ทำให้นักเรียนจากต่างอำเภอมักมีปัญหาในเรื่องของการเดินทางรวม
ไปถึงปัญหาของที่พักอาศัยเช่นเดียวกัน

ปัญหาในด้านอื่น เช่น การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ หรือปัญหาเรื่องของการไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้าที่จะเรียนต่อในด้านบริหารธุรกิจ เป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกัน เพราะการที่ได้รับข้อมูลน้อยหรือไม่เพียงพอ จึงทำให้ยัง ไม่มีการเตรียมตัวในการเลือกเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องการจัดสถานที่ สภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาก็มีส่วนในการทำให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังไม่ตัดสินใจเลือกเรียนได้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

(Recommendations)

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ เนื่องจากผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระบุว่ามีความต้องการในการเลือกศึกษาในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรเพิ่มการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจให้มากขึ้น รวมถึงแนวทางในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาในด้านนี้ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนมีความสนใจในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนของสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ ควรเสนอข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งการชี้แจงหรือแนะนำในจุดเด่นของแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจหรือเพิ่มความสนใจที่จะเลือกศึกษาในด้านบริหารธุรกิจมากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดสถานที่ของสถานศึกษาให้มีความสะอาดสวยงามเป็นระเบียบ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และความเชื่อมั่นต่อนักเรียนให้มีความสนใจและ

ตัดสินใจเลือกศึกษาในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ อีกทั้งที่ตั้งของสถานศึกษาควรต้องอยู่ในบริเวณที่สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก และมีการอำนวยความสะดวก เช่น มีที่จอดรถภายในสถานศึกษา มีห้องพักภายในสถานศึกษา เป็นต้น

ทางด้านการสื่อสารการโน้มน้าวใจ ควรใช้แนวคิดของส่วนผสมทางการตลาด โดยเน้นไปในการใช้วิธีการส่งเสริมการตลาด มีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อ (MEDIA) ในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ที่ครอบคลุมและเข้าถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครู-อาจารย์ แนะนำของนักเรียน ป้ายโฆษณากลางแจ้ง การโฆษณาวิทยุ การออกไปแนะนำในการเลือกศึกษาต่อโดยครู-อาจารย์ แนะนำของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ เป็นต้น โดยเสนอข่าวสารข้อมูลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความต้องการในการเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจให้เพิ่มขึ้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ

เป็นการใช้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจเลือกศึกษามาใช้ในการจูงใจให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ โดยใช้ปัจจัยด้านบุคคลและด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยหลักในการจูงใจ มีการสร้างให้เกิดการรู้จักซึ่งเป็นการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจในส่วนต่าง ๆ เช่น ชื่อของสถาบันการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน สาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ ตลอดจนแนวทางในการประกอบอาชีพ โดยมีการนำเสนออย่างสม่ำเสมอ จนก่อให้เกิดเป็นการรับรู้และการเรียนรู้ในที่สุด และต้องมีการสร้างให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นต่อสถานศึกษา รวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเองที่จะเลือกศึกษาทางด้านนี้ มีการชี้ให้เห็นว่าการเลือกเรียนทางด้านบริหารธุรกิจ ในสาขาวิชาเหล่านั้น ผู้เรียนควรมีลักษณะบุคลิกภาพเช่นไร เป็นต้น เพื่อสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ต่อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความต้องการในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงรายเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบัน จังหวัดเชียงรายได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจในภูมิภาคอินโดจีน ประกอบด้วย ไทย ลาว พม่า และจีนตอนใต้ ซึ่งในอนาคตจะมีการหลั่งไหลของนักธุรกิจ นักลงทุนจากต่างประเทศเข้าสู่จังหวัดเชียงรายเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการรองรับต่อความต้องการในแรงงานระดับวิชาชีพที่จำเป็นในด้านการบริหารธุรกิจ จึงน่าที่จะมีการศึกษาวิจัยในส่วนของการต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ในหลักสูตรการเรียนการสอนแบบนานาชาติ (International) ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรี เพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาสถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2535. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะ
ที่ 7 (พ.ศ.2535-2539). กรุงเทพฯ.

งานทะเบียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย. 2538. จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านพาณิชยกรรม/
บริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2537-2538. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย.

งานทะเบียนโรงเรียนพาณิชยกรรมเชียงราย. 2538. จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2537-
2538. โรงเรียนพาณิชยกรรมเชียงราย.

งานวิจัยและพัฒนาร่วมกับเป้าหมายที่ 10 และงานแนะแนววิทยาลัยเทคนิคราธิวาส. 2534.
รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญ
หรือ สายอาชีพของนักเรียน ชั้น ม.3 ในจังหวัดนราธิวาส ปีการศึกษา 2533.
วิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส. (อัคราเนนา)

งานวิจัยและพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ชลบุรี. 2536. รายงานการวิจัยเรื่อง ศึกษาความ
ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรีของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี. อ้างถึง

ทวีป วงศ์ชาลีกุล. 2538. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตรใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

ธนู แสงศักดิ์. 2521. "การศึกษาเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของชาติ". การศึกษาเพื่อ
การทำงานและอาชีพ. : 66.

นำชัย ทนผล. 2532. การวางแผนและการประเมินผลโครงการส่งเสริมการเกษตร.
เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. ระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ-
มหานคร : B&B Publishing.

พนัส หันนาคินทร์. 2521. การศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

ภิญโญ สาร. 2523. หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ.

มยุรี จารุปราน. 2532. "บทนำ". การศึกษาแห่งชาติ : 2.

ไมรินทร์ พงษ์นิกร. 2532. รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเชียงใหม่
ซึ่งสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2531 เพื่อเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของสถานศึกษา
ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่. (อัครลำเนา)

ยรรยง ลิทธิชัย. ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์. เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 1. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร-
แม่โจ้.

วิทยาลัยครูเชียงราย. 2527. รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการเทคนิคอาชีพในท้องถิ่น
เพื่อระบบสาขาวิชาชีพที่จังหวัดต้องการในช่วง 10 ปีข้างหน้า (2527-2536).
เชียงราย.

วิเวก ปางพลึงค์. 2523. การอาชีวศึกษา. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต.

สำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 8. 2539. ข้อมูลจำนวนนักเรียน
ครู โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8. เชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532. "โครงการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อ
สัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนเอกชน". ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน,
กรุงเทพ : หจก.พันธ์วัลลภสิ่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532. "โครงการวิจัยเรื่องผลกระทบของ
การศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย". ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน,
กรุงเทพ : หจก.พันธ์วัลลภสิ่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2537. รายงานการศึกษาไทย ปีการศึกษา
2534- 2535. กรุงเทพ.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย. 2538. รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2538 จังหวัดเชียงราย สังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. เชียงราย.

_____. 2539. จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงราย. เชียงราย.

สุรีย์พร ยะมะชิตะ. 2536. การวิจัยธุรกิจ. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร-
แม่โจ้.

หอการค้าจังหวัดเชียงราย. 2538. "การพัฒนภาคเหนือและสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ".

เอกสารการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2537. เชียงราย.

อัมพิกา นพสุวรรณ และคณะ. 2530. รายงานการวิจัยเรื่อง ความสนใจการศึกษาวิชา

ชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตพระนครใต้. (อัคราเนนา)

อุดมศักดิ์ คำมูล. 2537. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมหลักสูตรระยะสั้น

ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,

ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

Frank, Robert H. 1991. MICRO ECONOMIC AND BEHAVIOR. Cornell
University: Mc Graw Hill.

Kotler, Philip. 1984. MARKETING ESSENTIALS. NEW JERSEY : PRENTICE
-HALL.

_____. 1991. MARKETING MANAGEMENT : ANALYSIS , PLANNING,
IMPLEMENTING & CONTROL. 7th ED. NEW JERSEY : PRENTICE-HALL.

Schiller, Bradley R. 1986. THE ECONOMY TODAY. 3rd ED. NEW YORK :
RANDOM HOUSE.

แบบสอบถามข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย

ผู้ดำเนินการวิจัย นายเจษฎา ดวงสงค์ นักศึกษาระดับปริญญาโท
ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
จังหวัดเชียงใหม่

[] [] [] [] [] []

1 2 3 4 5

เลขที่แบบสอบถาม.....

ตอน 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

วิธีการกรอกข้อมูล ให้นักเรียนขีดเครื่องหมายถูก (/) ในวงเล็บที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ สำหรับผู้วิจัย
 - () 1. ชาย []
 - () 2. หญิง 6
2. อาชีพของบิดา
 - () 1. เกษตรกร () 4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ []
 - () 2. ข้าราชการ () 5. ประกอบธุรกิจส่วนตัว 7
 - () 3. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร () 6. รับจ้างทั่วไป
3. อาชีพของมารดา
 - () 1. เกษตรกร () 4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ []
 - () 2. ข้าราชการ () 5. ประกอบธุรกิจส่วนตัว 8
 - () 3. พนักงานบริษัทเอกชน/ธนาคาร () 6. รับจ้างทั่วไป
4. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับ
 - () 1. บิดา - มารดา () 4. ญาติ []
 - () 2. บิดา () 5. ผู้ปกครอง (ไม่ใช่ญาติ) 9
 - () 3. มารดา () 6. เพื่อน

5. ภูมิฐานะของนักเรียน (พักอาศัยอยู่ในเขต)

☐ 1. อำเภอเมือง	☐ 10. อำเภอพญาเม็งราย
☐ 2. อำเภอนาน	☐ 11. อำเภอเวียงชัย
☐ 3. อำเภอเทิง	☐ 12. อำเภอป่าแดด
☐ 4. อำเภอแม่จัน	☐ 13. กิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง
☐ 5. อำเภอแม่สาย	☐ 14. กิ่งอำเภอขุนตาล
☐ 6. อำเภอเชียงแสน	☐ 15. กิ่งอำเภอเวียงแก่น
☐ 7. อำเภอเชียงทอง	☐ 16. กิ่งอำเภอแม่ลาว [๖๐]
☐ 8. อำเภอแม่สรวย	☐ 17. กิ่งอำเภอเชียงรุ่ง 10 11
☐ 9. อำเภอเวียงป่าเป้า	

6. รายได้ของครอบครัว (บิดาและมารดา/ผู้ปกครอง รวมกัน) _____ บาท ต่อเดือน

[๖๐ ๖๐ ๖๐ ๖๐]

12 13 14 15 16

7. โปรแกรมการเรียนของนักเรียนในขณะนี้คือ

☐ 1. คณิต - วิทยุ	☐ 7. เกษตร
☐ 2. คณิต - อังกฤษ	☐ 8. ศิลปะ [๖]
☐ 3. ภาษาไทย - สังคม	☐ 9. ธุรกิจ 17
☐ 4. สังคม - พลานามัย	☐ 10. คหกรรม
☐ 5. อังกฤษ - ฝรั่งเศส	☐ 11. ช่างอุตสาหกรรม
☐ 6. อังกฤษ - เยอรมัน	

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
15.	นักเรียนต้องการเรียนในสถานศึกษาของเอกชน					
16.	หลักสูตรการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการเป็นหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา					[]32
17.	หลักสูตรการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการเป็นหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล					[]33
18.	การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจที่สูงกว่าด้านช่างเทคนิค					[]34
19.	การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจที่ต่ำกว่าด้านช่างเทคนิค					[]35
20.	การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนด้านบริหารธุรกิจที่สูงกว่าด้านเกษตรกรรม					[]36
21.	ที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ในเขตชุมชน					[]37
22.	ที่ตั้งของสถานศึกษาสามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก					[]38
23.	ที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ในอำเภอเมือง					[]39
24.	ภายในสถานศึกษามีที่จอดรถ					[]40

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
25.	การจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาต้องสวยงาม สะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ					
26.	นักเรียนต้องการห้องพักภายในสถานศึกษา					
27.	นักเรียนต้องการให้มีการแนะแนวในการเลือกเรียนในสาขาวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ					
28.	นักเรียนต้องการให้มีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ					

[] 41

[] 42

[] 43

[] 44

29. สื่อในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่นักเรียนต้องการ

(ให้เรียงลำดับจากหมายเลข 1 ถึง 8 ลงหน้าข้อความที่นักเรียนต้องการตอบ)

() หนังสือพิมพ์ [] 45

() วิทยุ [] 46

() ป้ายโฆษณากลางแจ้ง [] 47

() ใบปลิว [] 48

() รถแห่ [] 49

() ป้ายผ้า [] 50

() ครู-อาจารย์แนะแนวของนักเรียน [] 51

() ครู-อาจารย์แนะแนวของสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจ [] 52

ตอน 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องท้ายข้อความแต่ละข้อตามความคิดเห็นของนักเรียน
ว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจว่ามีอิทธิพลมากที่สุด
มากปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	มีอิทธิพล มากที่สุด (5)	มีอิทธิพล มาก (4)	มีอิทธิพล ปานกลาง (3)	มีอิทธิพล น้อย (2)	มีอิทธิพล น้อยที่สุด (1)
0.	การฟังเพลงของวง"โลโซ"มีผลต่อการ เลือกเรียนในระดับอาชีวศึกษาด้าน บริหารธุรกิจ					

ข้อที่	ข้อความ	มีอิทธิพล มากที่สุด (5)	มีอิทธิพล มาก (4)	มีอิทธิพล ปานกลาง (3)	มีอิทธิพล น้อย (2)	มีอิทธิพล น้อยที่สุด (1)
	<u>ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม</u>					
1.	การแต่งกายพื้นเมือง					[]53
2.	การพูดภาษาท้องถิ่น					[]54
3.	การกินอาหารพื้นเมือง					[]55
4.	การมีเงินมาก หรือ น้อย					[]56
5.	การสืบเชื้อสายเดียวกันเช่น เชื้อสาย จีน พม่า ไทยใหญ่ จีนฮ่อ					[]57
6.	การนับถือศาสนาเดียวกัน					[]58

ข้อที่	ข้อความ	มีอิทธิพลมากที่สุด (5)	มีอิทธิพลมาก (4)	มีอิทธิพลปานกลาง (3)	มีอิทธิพลน้อย (2)	มีอิทธิพลน้อยที่สุด (1)	
7.	การอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เดียวกัน กับคนที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษา						[]59
8.	การใช้ชีวิตตามแบบพ่อ แม่ พี่ น้อง						[]60
	<u>ปัจจัยทางด้านสังคม</u>						
1.	การเลือกเรียนตามกลุ่มตาราหรือนักท่องเที่ยวที่เรียนอยู่ในระดับอาชีวศึกษา						[]61
2.	การเลือกเรียนตามเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือมีความคิดเหมือนกัน						[]62
3.	การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้เลือกตามแบบใคร						[]63
4.	พ่อ แม่ ญาติ หรือ ผู้ปกครองตัดสินใจในการเลือกเรียน						[]64
5.	หน้าที่ของตัวนักเรียนขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อนโรงเรียน หรือ ครอบครัว						[]65
	<u>ปัจจัยทางด้านบุคคล</u>						
1.	อายุของนักเรียน						[]66
2.	รายได้ของครอบครัว						[]67

ข้อที่	ข้อความ	มีอิทธิพลมากที่สุด (5)	มีอิทธิพลมาก (4)	มีอิทธิพลปานกลาง (3)	มีอิทธิพลน้อย (2)	มีอิทธิพลน้อยที่สุด (1)	
3.	รูปแบบในการใช้ชีวิตของนักเรียน เช่น การแต่งกาย การพักผ่อน การเที่ยวเตร่						[]68
4.	ลักษณะส่วนตัวและความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน						[]69
<u>ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา</u>							
1.	การได้รับการชักจูงหรือนำจากเพื่อน ครู-อาจารย์ ครอบครัว						[]70
2.	การได้รับข่าวสารของการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ป้ายโฆษณา การบอกเล่าจากคนรู้จัก						[]71
3.	การได้ไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ						[]72
4.	ความเชื่อของตัวนักเรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ						[]73
5.	ความถนัดในด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน						[]74

**ตอน 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่คิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้าน
บริหารธุรกิจ**

วิธีการกรอกข้อมูล ให้ให้นักเรียนเติมหมายเลขลงในช่องหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็น

ของนักเรียน โดยเรียงลำดับตั้งแต่หมายเลข 1 ถึง 9

ปัญหาที่นักเรียนคิดว่าจะต้องพบในการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับอาชีวศึกษาด้านบริหารธุรกิจ
เป็นอันดับที่ 1 จนถึงอันดับที่ 9 คือ

() สถานภาพทางการเงินของครอบครัว	[] 75
() ความไม่เข้าใจในหลักสูตร การเรียน การสอน ทำให้เรียนยาก	[] 76
() การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานศึกษา ไม่เพียงพอ	[] 77
() การไม่ได้ตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ล่วงหน้าที่จะเรียนต่อด้านบริหารธุรกิจ	[] 78
() การจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไม่เรียบร้อย ไม่สวยงาม	[] 79
() ความยากลำบากในการเดินทางไปเรียน	[] 80
() การพักอาศัยหรือที่อยู่อาศัย เมื่อไปเรียนที่อำเภออื่น	[] 81
() ความปลอดภัยในชีวิตเมื่ออยู่ในฐานะนักเรียนของสถานศึกษานั้น	[] 82
() อื่น ๆ (ระบุ) _____	[] 83

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือให้ข้อมูล

นายเจษฎา ดวงสงค์

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล: นายเจษฎา ดวงสงค์
- วัน เดือน ปีเกิด: 4 พฤษภาคม 2512
- สถานที่เกิด: จังหวัดเชียงใหม่
- ประวัติการศึกษา: - ปีการศึกษา 2526 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เชียงใหม่
- ปีการศึกษา 2529 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย เชียงใหม่
- ปีการศึกษา 2533 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) จากมหาวิทยาลัยพายัพ
เชียงใหม่
- ประวัติการทำงาน: - 2534-2535 หัวหน้าแผนกวางแผนการตลาด บริษัทต้นตราแม่-
สรพรสินค้า จำกัด เชียงใหม่
- 2535 พนักงานพัฒนาธุรกิจ 7 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สาขาสันกำแพง เชียงใหม่
- 2536 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายวิจัย บริษัทคอทเลอรีรีเลิธ จำกัด
เชียงใหม่
- ปัจจุบัน ประกอบธุรกิจส่วนตัวและได้รับผิดชอบงานวิจัย
(เฉพาะโครงการ) บริษัทอิงคะ จำกัด เชียงใหม่